

Boertigh, amoreus en aendachtigh groot lied-boeck van G. A. Brederode, Amsteldammer : verçierd met vele klinckers, oock bruyds-lof en klaeg-dichten ; door-mengeld met sin-rijcke beeltenissen ; alles tot vermaeck en nut der jeughet, sampt allen lievers der rijm-konst

<https://hdl.handle.net/1874/35429>

Aendachtigh Liedt-Boeck

V A N

G. A. BREDERODE,

A M S T E R D A M M E R.

AMSTELREDAM,

Voor Cornelis Lodowijcksz: vander Plasse,

Boeck-verkooper, wonende op den hoeck vande Beurs,
in d'Italiaensche Bybel. Anno 1622.

Met Privilege voor ses Iaren.

Extract uyt de Privilegie.

DIE Staten Generael der Vereenighde Nederlanden, hebben geconsenteert ende geconfirmeert, consenteren ende confirmieren mits desen, Cornelis Lodowijcksz vander Plasse, Boeckverkooper ende Borgber der Stadt AMSTELREDAM, dat hy voor den tyde van Ses Iaren naestkomende alleene inde Vereenichde Nederlanden sal mogen drucken, ofte doen drucken, wytgeuen ende verkoopen de VVercken soo Spelen, Poemata, Emblemata ende andere Rymeren vanden treffelycken Amsterdamschen Poet Gerbrand Adriaensz Brederode Saliger, Verbiედende alle ende een yghelyck Ingesetenen van dese Landen binnen den voorschreven tydt van Ses Iaren naestkomende de voorschreven wercken vanden voorsz Poet Gerbrand Adriaensz Brederode, in 'e geheele, of te n deele, in 't groote ofte in 't kleyne te herdrucken, wytgeuen ende verkoopen, ofte elders nagedrukt inde Vereenighde Prouintien te brengen, om verkocht te werden, sonder consent vanden voorschreven Cornelis Lodowijcksz vander Plasse, by pene van verbeurte van sulcke naghedrukte Exemplaven, ende daer en boven vande somme van dry hondert Carolus guldens, Te appliceren een derden-deel daer van tot behoef vanden Officier die de Calengie doen sal, het tweede derden-deel tot behoef vanden Armen, ende het resterende derden-deel tot behoef vanden voorsz Cornelis Lodowijcksz vander Plasse. Gedoen ter vergaderinge vande Hoogh-gemelte Heeren Staten Generael, In 's GRAVEN-HAGE op den negenden Aprilis seftien-hondert twee-en-twintigh, ende was geparagrapheert E. vander Marck vi. Leeger Stond,

Ter Ordonnantie vande Hoogh-Gemelte Heeren
Staten Generael, ende was onderteeckent

C. Aerssens.

Een

Sekerer Harts-tocht oft ontroeringe, Sbaer genomey uyt mijn Schoelende
gedachtey, rechts sooz mijn Op-trecket met het Waandel.

E Eeren-Ampten zijn wel wens'lijck by de menschen,
Doch d'op-spraak acht ick meer als 't geen de and're wenschen:
Dies ballanst mijn gemoed, dat vast met Reden wickt,
Het geen een ander kloect; mijn moedigh harte schrickt.
De glori daer elck een met moeyten om sou loopen,
Die soeck ick, laas! met schaamt, met angst-sweet af te koopen.

Wel hoe Garbrande, hoe! waar is u sin? u wit?

Waer is dat stoute hart dat in u boesem zit?

Wat heeft u fiere moed soo moedeloos verslaghen?

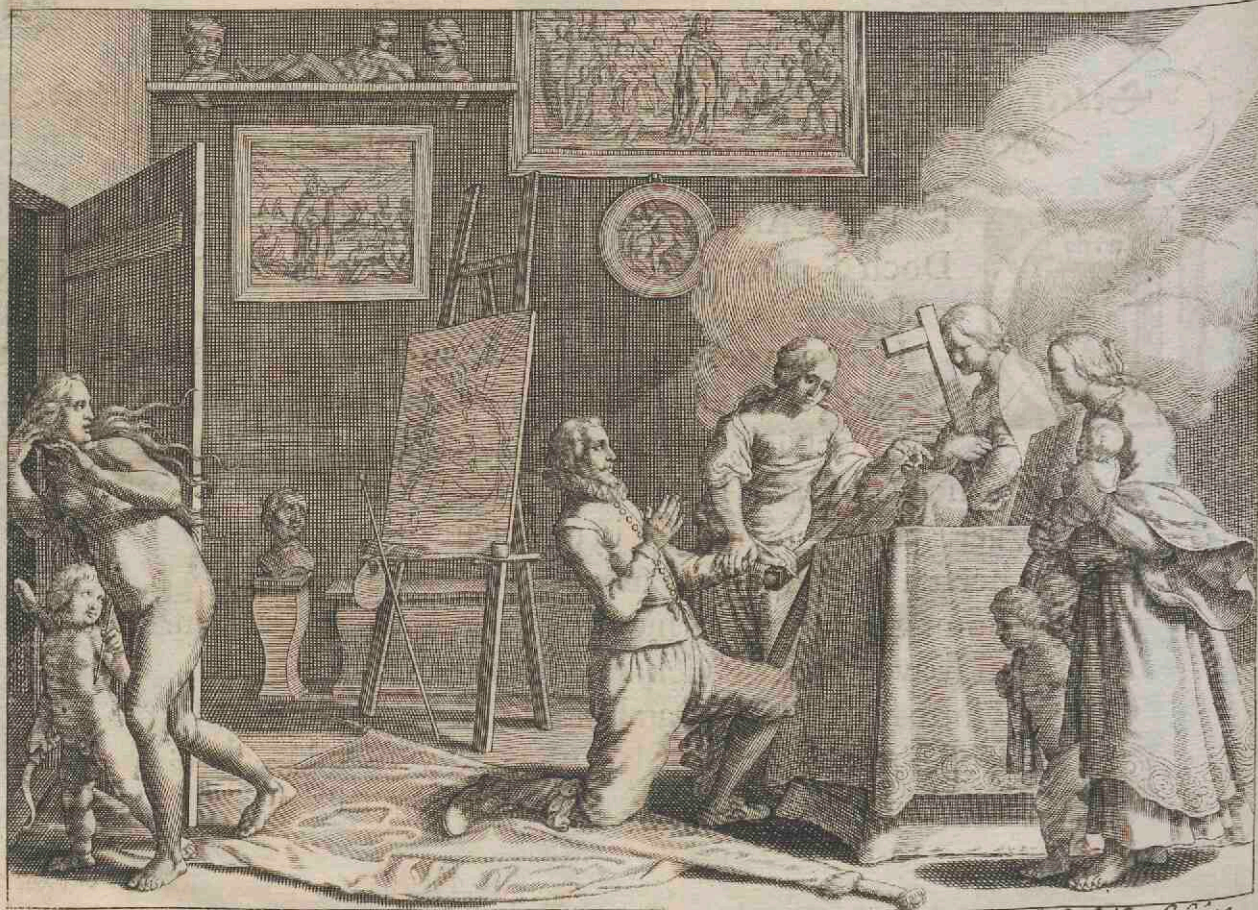
Schroomt ghy met eeren hier de Prince-Vaan te draghen?

Puft swavels licht geblick, en 't bald'ren vande Roers,

't Is sotte flauwigheyd; van bloodheyd werdmen boers.

Recht op dijn eerlijck hoofd, al mochtet yemand laacken:

Wie kan 't lan-alleman doch recht te passe maacken?

Wanneer de mensch bedenkt syn Nidelheid met Leet,
 Hij Venus oorlof geeft, En swerelds prael verteed,
 En leent de moedig 't oor der Deugd en heilige Leeding,
 En offert dankbaer Gode het wiecook van bekeering.

Een gerust leven.

Stem: D'Engelsche Fortuyn, &c.

Arbrande, wilt ghy leven recht gerust?
So lieft uyt liefd' den lievé God met lust:
Schuwt het misbruyk vā d'algemeene liē,
Die meer op elck als op haer selven sien.

2. Wilt dat ghy meugt, en wenst geen sotten wens:
Genoegh vernoeght den licht-vernoeghde Mens:
Armoē van wil die salight het gemoed,
Meer als de vreck en rijcken overvloed.

3. Bedenckt u lang, weest vry in 't hooren snel,
Haet achterklap, spreeckt weynigh, en dat wel:
Siet om of swijght, dijn oordeel schick dijn woord,
Naer eysch van faeck, na 't vrund of vyand hoord.

4. In boecken-kijf, en woorden spitse strijd
Verwaerloost niet u kostelijcken tijd:
Leeft slecht en recht, leeft de suyvere Schrift,
Maer kloECKaerts kunst met rype sinnen list.

5. Mont-wetenschap het domme vollick prijst,
Harts-wijsheyd steets haer inde daed bewijst,
Niet in vernuft noch kibbeligh verstaen,
De werelt dwaelt in onverstand, en waen.

6. Ghy weet wel veel, so ghy dijn selven kend,
Wat dat ghy waert, wat dat ghy word in 't end,

Slijm, stof en stanck der wormen aes, en aert:
Dees kennis baert geen eer-sucht, noch hoovaert.

7. Leeraert u self eer ghy een ander leert,
Of 't is om niet wat ghy Philosopheert:
't En doet geen nut darren op yemand smaelt:
En siet niet uyt, maer in u harte daelt.

8. Daer is genoegh dat noodigh dient vervormt,
Dijn Tempel Gods (doch geestelijck) bestormt,
Werpt d'af-Goon uyt van qua gewoont en lust,
Van lief en leed, en van gewaende rust.

9. Van boeldery met Mammon, of den buyck,
Van Duyvels dienst, van 't ouwe snood misbruyck
Van poppen-goed, van guychel-spel, van schijn,
Van lippen-liefd, en watter meer mach zijn.

10. Sulck kercke-slaen, en heyligh stormery
Is Christelyck, en staet een yder vry:
Maer 't leecke-boeck is lang veel eer verjaecht
Als 't beelde-werck dat elck van binnen draecht.

11. *Garbrande*, wilt ghy leven recht gerust?
So lieft uyt liefd' den lieven God met lust:
Schuwt het mis bruyck van d'algemeene lien,
Die meer op elck als op haer selven sien.

Geestigh Liedt,

Stem: Ick schou de Wereld an.

WA T dat de wereld is/
Dat weet ick al te wis
(God betert) door 't versoeken;
Want ick heb daer verkeert
En meer van haer geleerd
Als vande beste boecken.

2. Want of ick schoon al las
Het geen soo kunstich was
Als Goddelyck geschreuen;
Ten gingh ter ziel/ noch sin
Soo nyber my niet in
Als 't eygen selfs beleuen.

3. Du heb ick 't al verfocht:
Soo dol/ als onbedocht/
Soo rauw als onberaden.
Och Godt! ick heb te blind;
En al te seer bemind
De dingen die my schaden.

4. Een hooft vol wind en wijn/
Een hart vol sucht en pijn/
Een lichaem gants vol qualen
Heeft Venus, en de kroes/
Of selfs die lepde droes/
My dickwils doen behalen.

5. Och! een bedroeft gemoet/
En een hert seer verwoet
Van dupsent na berouwen/
Van overdaet en lust/
Met een ziel ongerust
Het ick in 't lest behouwen.

6. Hoe strengh breecht my dit op:
Mijn kruifde krulde kop
Die brengh mijn voor de jaren/
In mijn tijds Lenten voort
Op 't swart/ en 't swetigh swoort
Veel grapse graeuwe hapzen.

7. Wanneer een ander lept
Gestreckt en uptgespreyt/
En rust met lijf en leden:
Dan plaeght my aldermeest
De quellingh van mijn Geest
Met beulische wzedicheden.

8. Dan dvinght my door de huyl
Het bange water upt
Door konmerlijcke sorgen/
Dies my het herte barst/
En wenscht alsoo gheparst
Den ongebozen morgen.

9. En nimmer ick den dagh
Alsoo geluckich sagh
Dat sy my vol verbliden:
Doorwaer ik heb uir noch tijd/
Of sellick heeft syn stryd/
Syn lief/ zyn leed/ zyn lyden.

10. Al 't gene dat de Lie'u
Ter Wereld mogen sien;
Of inmermeer verwerben/
En wensch ick niet soo seer/
Als saligh inden Heer
Te leben en te sterben.

't Kan verkeeren.

Aendachtigh Liedt-Boeck.

Aendachtigh Liedt,

Stem: Mijn ziel maect groot den Heer.

DE God in zijn gemoed
Houd voor het hoogste goed/
Die sal niet anders wenschen
Als sijnder zielen rust/
En wel doen met een lust

Aen alle goede menschen.

2. Wat is hier meer gequel/
Of aerdsher droeber Del
Als 't knagen vande sonden?
Die als sp zijn begaen/
De ziele eeuwigly slaert
Deel geestelijcke wonden.

3. Wat is hier meerder vzeughd/
Als die heylsamen deughd
Met waerhepd te beleven?
En sich naer een gemoed/
Dat niet nae hooghepd woert/
Vzeedsamich te begeven?

4. Ick trots de grootste mensch!
Die nae zijn wil en wensch/
In hooghepd is verheben:
Ghy die in 't hartjen hoord
Gods eppen sup'ber woord/
Gantsch ongevalscht gedzeben.

5. Niet door verweent verstant/
Maer door de vzeediant
De Geest des Heeren hepligh/

Die treckt; noch kiest geen sp/
En maect de zielen vze
Van sonden vranck en vzepligh;

6. Hoe salich is die man
Die met God spreken kan
In 't tempeltjen der eeten!
In 't Kerckjen gebout
Van silber noch van gout
Maer van den Heer der Heeren!

7. Daer Godt baeck selber set
En schryft spu waerde Wet
Met Goddelijcke vingers:
Daer weetmen van geen twist/
Van vonden noch van list/
Van selle bitt' re vzingers.

8. Daer soektmen staet noch eer/
Maer de heylsamen leer
Met kinderlijcke vzeesen:
Met waer berou en boet/
Meer deughdelijck en goet
Van wereld wijs te wesen.

9. Heer! als ghy my aenspreekt/
En innerlijck vzepreekt
't Geheym van mijn gewissen:
Soo opent mijn gesicht/
En vzebringt mijn in het licht
Wt dupsent dupssteruissen.

't Kan verkeeren.

L I E D T ,

Stemme: Esprits qui souspirees, &c.

ALS 't oogh van mijn gemoed aendachtigh gaet aenschoussen
 De Wereld en de mensch die hier soo dwerlich seest,
 So moet ick, en ick kan 't, met redey staende houssen
 Dat in een stage dood het arme schepsel leest.

2. Het arme schepsel leest gestadigh in zyn sterben,
 Grenst aen zyn laetste nacht, gaept na de laetste sucht,
 En moet, eer hy dat denckt, het waey-schijn-leben derben,
 Hoe mach 't een leben zyn dat schichtigh van ons vlucht?

3. Recht als 't speel-siecke kind, met pijpens gaet op-blasen
 Zyn belley rond en hol tot inde dunne wind:
 So is dit leben hier. Saerom ghy aerdsche dwaesen
 Tast, grijpt, en siet hier na wat dat ghy day al vind!

4. Och arm! een groote Niet is al het menschen leben,
 Een schaduw en een droom, een vertooning, een spel,
 Een schijn-ried, een onrust, een kruyce, daer beneden
 Een heel onsecker ding, een doodelijck geuel.

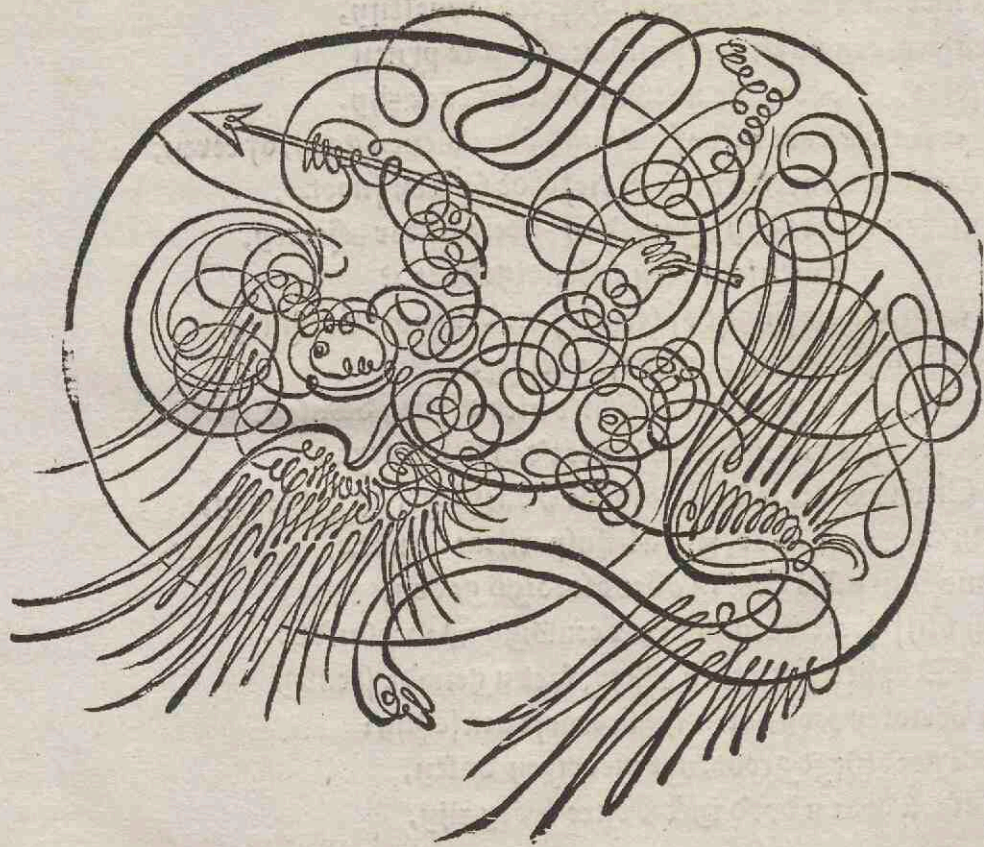
5. De Werelt fraey Hermont, hoe schoon dat sy mach schynen,
 Ey is niet anders als een dool-hof, een woestijny,
 Een rasery, een kuyl, een pijnbanck om te pyney
 Haer sotte Liebers die noch in haer kercker zij.

6. Al die door lust of dwangh haer dienen gaey, of eerey,
 Die haet die haerheyt eel, en tiefd' de lofhey snoot,
 Die niet en mindt den Heer, den Heere al der Heerey,
 Ey is die niet (o mensch!) een lebendige doot?

7. Ghy die dit singht of leest, of die dit hoort verhaley,
 Bedrieght u selbey niet met dese ydelheyt:
 Maer soo ghy hebt gedooft, en wickt niet blybey dwaley,
 Ey soeckt den haren wech die tot den leuen ley.

8. Christus die is de wech, de haerheyt, en het leuen,
 Biddey Ghy onse God, zij al-hulp-rijcke handt,
 Sal ons van alles weel in overvloedigh geuen,
 Ey een blij-soete zenghd in 't eeuwighe Vaderlandt.

9. Opper prins, en Heer, laet u genade straley
 Op u verlozen zoon, op mijn bedroeft aenschijn:
 Mae usse goedtheyd groot, uyt medelyen daley,
 Soo sal ick door u doot in 't haren leuen zij.

Cupido veyft van hier ghy zyt hier niet befchoyden.
 Vkrachten zyn hier dof, ghy zyt hier onbekent.
 De GOD, der tronwen GOD vereenighde haar beyden.
 Met Liefde, Niet met Min, die qualijck loont int ent.

Bruyd-Lofe-Gedicht,

Ter Eeren

NICOLAAS VAN SITTEREN;

Ende

HENDRICKJE PIETERS D.

IET hier gefegent paar! fiet hier vereende Menschen!
U alderhooghste staat, die ghy hebt konnen wenschen.
O ghy wel saligh paar! Heer *Bruygom* en Vrou *Bruydt*,
Die uwe vryery geluckelijck besluyt;
En inde reyne Echt u willigh hebt gegeven,
Om inde vreesse Gods eendrachtelijck te leven
In ware heylicheydt, Gods vruchtich, en vreedsaem

Tot lof, en pryse van *Iehova* groote naam.

En denckt niet longelien: dat ghy uyt het bewegen

En neygingh uws natuurs die harts-tocht hebt gckreghen

Tot u vereenigingh: maer dat het is beleydt

Door d'Opper-Hemel-Voochts wyse voorsienicheydt:

Waer uyt d'Antreck'lijckheydt (ô Lievers!) eerst ontspruyt

Dat d'Albestierder voert nae zijn behagen uyt.

Heer *Bruygom* en Vrou *Bruydt* u zielen onderlingen

Die waren al gepaart, al eer sy Lijf ontfingen.

(O wonder (chickingh Gods!) u jonst was voor den tijd,
 U Houwlyck was gemaect eer dat ghy hebt gevrijd.
 Al eer ghy hebt gemint waardy van Godt verkoren
 Tot wettich Man en Wif. Al eer ghy waart geboren
 Met vleys en bloet gheformt dus nyterlijck van schijn,
 Soo waardy dat ghy fyt, en sultet voortaan zijn:
 Ghy *Twee* waart *Een* voor God, die doet u weer vereenen
 Nughy op aerden hier den ander zyt verschenen
 In lijflijcke gedaent. Gelijk hy *Adam* heeft
 Sijn *Eva* toegebracht, soo ist oock dat hy geeft
 Het Christelijck getal haer Echt en Ee-genoten,
 Na hy in zijn besluyt voorsienich heeft besloten.
 Ghy saecht ô *Bruydegom!* doen eerst u liefde viel,
 Op 't lichaem niet soo seer, als op de schoone ziel
 Van u beminde *Bruydt*, die met soo hooge zeden
 En sinnen is versien, Die met welsprekentheden
 (Een Goddelijcke gaaf van helder klaar verstant)
 Den yver heeft vernieuwt die in u was geplant.
 Ghy loecht, ghy loecht haer toe: ghy sweemt in duysent vreugden,
 Als ghy den Dool-hof saaght van haer waardige deughden:
 Haar innicheyd tot God, haar liefde tot de Leer,
 Haar lichaams voeglyckheyt, haar suyverheyt, haer Eer,
 Haer goedicheyt des Geests, haar recklyckheyt van sinnen,
 Haar vroomheyt van gemoed, haar vriendelijcke minnen,
 Haar lieffelijck gelaet, haer minnelijck gesicht,
 Doen wiert ghy teenemael ten lichaam uytgelicht,

En smolt met ziel en sin so heugelijck te samen,
 Datmen geen onderscheyt in beyden en kost ramen.
 Gelijck als d'eene vrundt den ander helsent groet,
 Als hy hem onverwacht in vreemde landen moet:
 Sy houden en sy sien, en staaren op melkander,
 En staan gelijk gegroeyt (van vreughden) an den ander,
 Vermits de oude jonst, voor wylen wel gehadt:
 Al even en alleens soo waart ghy oock omvat,
 Verwondert, en verblydt door 't luckich overkomen
 Der zielen, want ghy stont gelijk als opgenomen.

Gekroonde waarde *Bruydt*, verwonnen u niet meest
 De groote gaven van u wyse *Bruygoms* Geeste
 d'Oprechtheyt synes ziels, de krachten syner reden,
 Sijn weselijck gelaet, syn rechte deeghlyckheden,
 Sijn ongemeene deughd, sijn kennis en syn raet,
 In saken die de staat van zijn persoon aengaat:
 Syn errenst in 't geloof, die door een goe-gesintheyt
 De blinden yver haat der menschelijcker blintheyt,
 En waren dit niet meest de trecken, waar hy mee
 U zieltjen in syn ziel volkomen komen dee:
 Of sloeght ghy meer dyn oogh op zijn volmaackte leden,
 En wel gestelde jeucht, en haar bequamicheden
 Als op zijn edel hart: o neen! dat kan niet zijn,
 U oordeel is te goet, ghy siet wel door de schijn:
 Of wel zijn schoon gestalt des lichaams wort gepresen,
 Soo mach het voor zijn ziel doch niet gerekent wesen.

Wats lichaams schoonheyt doch? niet dan een yd'le roemt!
 Niet anders als een bel! of als een fraeye bloem!
 Die voor een korte tijd wel wat te wesen schynen;
 Doch in een kleynē wijl verdorren en verdwynen.

Of hebt ghy als het volck u sinlijckheyt gestelt
 Wt woeker, niet van liefd', maer van 't vervloeckte gelt?
 Dat hoop ick nimmermeer. Die om 't gelts wil verkiesen
 De ware rust, en lust, en 't beste goet verliesen.

Hoewel het goet is goet, gebruycktmē recht en wel,
 Maer 't mis bruyck leyt de mensch gemeenlijck inde Hel.

Wat vraagh ick te vergeefs? de Heere heeft u lieden
 Vereenight, en verknocht, en alst die wil gebieden,
 Wie kan zijn wille en geboden wederstaen?
 En wat syn Godheyd doet, is dat niet wel gedaen?

Gaet aan Heer *Bruydegom!* de liefde die u beyden
 Gekoppelt heeft an een, die blijft tot u verscheyden,
 Met waare Ionst en min, woonachtigh in u Huys,
 Op dat ghy met verdragh draaght d'een des anders kruys.
 Indien zijn goetheyt u dat immer mocht toestuuren,
 Gedenckt het sal altoos niet eeuwelijcke duuren,
 Verslaat u niet te seer soo u het ong'luck trest,
 Eu in u voorspoet u niet sottelijck verheft,
 Gelijck de menschen doen, die door Rijckdom van have
 Haar hart trecken van God, en bidden an zijn gaven,
 En dryven groote pracht, met tijdelijcke goet
 Het welck het Schepsel doch ter wereldt laten moet.

Aendachtigh Liedt-Boeck.

25

Heer *Braygom* en Vrou *Bruydt* ick wil u voorts vertrouwen,
 Hoe ghy u tegen een na Christus woord sult houwen:
 Want soo 'ck my niet bedriegh, soo is u dat verstant
 Door voorgangh, tucht, en leer van kintheit ingeplant.
 En of, dat niet en is, u yets noch waar ontbroken,
 Dat is u t'achternoen door Gods Geest ingesproken
 En andermaels vernieut, door syn heyligh Gefant
 Als ghy den ander gaaft u trouwe rechterhant.
 Wilt die beloften, en de Ionsten steeds gedencken
 Die u voor desen de'en u Trouw elck ander schencken:
 Godt geef dat ick u gun, en u van herten wensch,
 Soo salt u gaan so wel als eenigh levend mensch:
 Ick wensch dat u de Heer gestadigh wil byblyven,
 En dat ghy met geluck u handelingh moocht dryven:
 En dat ghy meucht u lust aen al u kind'ren sien,
 En wat ghy meerder wenscht, *Amen, dat moet geschien:*
 Soo ghy dit mede wenscht, Maeghden, en Jongelingen
 Soo wilt nu al gelijk dit Bruylofts-liedtje singen:
 En verciert met u sangh 't geselschap, en de Feest,
 En toont met eerbaarheyt de blydschap van u Geest:

't Kan verkeeren.

BRVT.

G. A. BRÉDEROOS
BRUYLOFST-LIEDEN,

Op de Stem: O schoonste Personagie!

Geluckigh/ oberluckigh/
Gesegent paer: die op den dagh van heden:
Nae al u lyden d'uckigh (den
Sijt inde Echt(dooz Gods beschick) getre-
Want eer de grond // Des werelts stont/

Of eer ghy waert in wesen;
Heeft God u beyden//
Dooz zijn boosienicheyden
Wtgelesen.

2. Wt soo veel dupsent zielen/
Gelijck hy sach/ als daer toekomend' waren.
Want eer u sinnen vielen
Besloot de Heer u beyden te vergaren.
En nu ghy t' saem// Inden lichaem
Den ander zyt verschenen;
Heeft God almachtigh//
W herten seer eendzachtigh
Gaen vereenen.

3. Recht als hy Adam dede;
Die hy toezocht zijn uptgenomen Xye,
Soo doet den Vorst der Wyde
Nu hyden oock/ met u waerde geliebe!
Die dese Staat// Met God aengaat:
En vollicht zijn gebieden.
Ghy mooght in eeren//
Nu wassen en vermeerren
Jonge Liedren.

4. 't Sijn geen Lycurgus Wetten
Die Hardens woest tot hulwen plegh te dzingen
Noch geen menschen infetten/
Vol beusel- markt / van sotte vzeemde dinghen.
Maer 't is 't gebodt // Van onsen Godt

En Heere alder Heeren;
Om dat wy souwen//
De gaple sonden schouwen/
En afweeren.

5. Veel beter ist te trouwen
Dan dooz Wellust onkupschelijck te branden/
Doch die hem kan onthouwen
Is d' Eunicheyt geen sonden noch geen schanden
Die supber leeft// En niet en sneeft/
Die zijn in bey te wyssen:
Dan sulcke menschen//
Die zijn hier wel te wenschen/
Niet te wyssen.

6. Doch onder alle staten (nen/
Hoe groot'sch/hoe hooch/hoe heerlijk dat se schyn
Is geen soo uptermaten
Als d' Echten-stant in 's werels ront te wyssen.
Geluckich dan// Is Wyf en Man
Dooz 't Huwelijck befloten;
Daer sy met sinnen//
En Goddelijcke minnen
Wert genoten.

7. De God die 't eerste wonder
In Canaan deed' / moet stadigh met u wand'ren.
Die d'uck u Tweedzacht onder/
En doet in Wijn u Water droef verand'ren.
BRUYDEGOM Heer // Wou BRUYT vol eer/
God laet u t' samen leven
In soo veel vzeughden//
Als hy een mensch/ vol deughden
Hier kan geven.

't Kan verkeeren.

Nieu-Jaer-Liedeken,

Stem: 't Is huyden een dagh van vrolijckheyd &c.

RIIST uyt den slaep/ der sonden snoot/
Weest wacker en boozsichtigh:
Siet op/ o mensch! 't is hooge noot/
Want die saeck is soo wichtigh/
Van d'aertsche schat sy niet belanght/

Maer daer u salighepd aenhanght/
Het hooghste goet verkozen/
Den oude mensch willigh versaeckt
Wilt ghy zijn als een kind naect
Verneut ende herbozen.

2. De oude tijdt is soo snel booz heen
Gelijck een windt gedreven/
Maer d'oude mensch berooft van reen
Is oud en boos gebleven:
Daer in dat hy verhard/ verstyft/
Door d'oude lust die hem soo dzyft
In 's werelcs vals behagen/
Die moet willigh in sonden blijft/
En met God niet is ingelijft/
Die salt te laet beklagen.

3. Tracht nu de nieuwe tijdt begint
Pae nieuwe goede sinnen/
Den nieuwen mensch God seer bemint
Die met nieuwe liefd' beminnen
Sijn waerhepd/ sijn woord/ sijn leer
Met nieu verrouwen inden Heer
Die mensch mach hem verblijen/
Want Godes gunst/ Gods hepl vol eer
Gods zegen sal na syn begeer/
Hem seer gebenedijen.

4. Die d'oude booshepd staegh behaeght
En kiest tot sijn vernaken/
Die werd in 't leste hert geplaeght
Het klagelijcker wraecke/
Een verschrickelijck loon van 't quaed
Sal volgen nae de boose daed:
Och menschen laet het quade/
Bekeert u nu eer 't is te laet/
Dewyl den toegangh open staet/
Tot den troon der genade.

5. Die booz d'oude valschepd't gruw't/
En 't oude quae't recht haten/
Die werden inden Geest vernutwt/
En Gods nieuwe lidmaten.
De Heer vernieut dan haer gedacht/
De Heer die geeft haer versche kracht/
De Heer verbozint haer wenschen/
De Heer heeft op dit nieu volck acht/
De Heer beschermt dit nieu geslacht/
Wel salig nieuwe menschen.

6. Geeft Heer dat wy dit Nieuwe Jaer
In nieuwe deughd besteden/
En verleent ons menschen te gaer
Een nieu salige vreedde.
Dader geeft dat ons hert en Geest
D' hinderlijcken eerd en vreesst/
Gotmoedigh en bequame/
En maect ons Heer van nieuwen wil
Godvruchtigh/ hepligh ende stil/
Als nieuwelingen Amen.

Aendachtigh Liedt,

Stemme:

O nacht jaloufche nacht, etc.

ICK sal u ftrucxgewijs, nae 't leven gaen afmalen
 Dat heel felfame dier, datmen hier *Ellick* heet,
 Het welck de groote grond, van fwerelds wyde palen
 Op een gelijcke tijdt, en oogenblick betreet.

2. Her veel hoofdige *Elck* is over al geboren,
Ellick leeft hier en daer, *elck* is verr' ende hent,

Elck fchuylt in 't Nederlandt, en by de fwarte Moren,
 En *ellick* woont in *elck*, maer *ellick* onbekent.

3. *Elck* flooft om fchat en goud, *elck* jaegt na 't goet archliftigh,
Elck heeft fich felfs lief, *elck* doet fyn felfs leyt,
Elck ftrijdt met *ellicken*, *elck* is met *elck* twiftigh,
 Iae *elck* waent hem wijs, en *elck* is vol fotheydt.

4. *Ellick* fnaect veel van deughd, en *ellick* werrickt fonden,
Ellick is averechts, als *elck* van buyten veynft:
Elck heeft een goeden fchijn, en wordt vol quaets bevonden,
Ellicx tongh klapt het geen zijn herte niet en peynft.

5. *Elck*

5. *Elck* poght met zijn gebreck, vermetel en hoovaerdigh,
Elck is een ander wijs, en meest zijn selven sot,
Elck acht hem schoon en groot, en veel waerdyen waerdigh,
Elck geckt met *ellick*, en *elck* wert van *elck* bespot.

6. *Elck* loopt, *elck* vloeckt, *elck* smijt, *elck* doet veel quade dingen,
Elck maect van eere schand, *elck* soeckt van schande eer,
Elck is ontrou en licht, en vol veranderingen,
 Dat *elck* huyden pryft, veracht hy morgen weer.

7. *Elck* mint het wereldts goet, en haet Gods rijcke gaven,
Elck doet met lust het quaet, en doet uyt vrees het goet,
Elck heeft zyn aerdsche hart, in 't tydelyck begraven,
 En *ellick* loopt de doodt onwetend', te gemoet.

8. Ick waerschuw' *Elck* nu, dat willigh hy gaet derven
 Dit aerdsch getuymel, en zijn snoode sonden vuyl.
 Och! *Elck* bidt en waect, gedenckt dat ghy moet sterven,
 Beveelt u ziel den Heer, en 't lichaem hier den kuyl.

9. O groot en goede God! ghy die 't al *Kan verkeeren*,
 Vervormt *Elcx* gemoet, en vernieut *Ellicx* hert,
 Wilt *Ellick* u gebo'on, soo onderhouwen leeren,
 Dat u heylige naem van *Elck* gepresen wert.

Aendachtigh Liedeken,

Stemme: Maximilianus de Bossu. &c.

MIJN sieltje schreyt/ dat sucht en weent/
 Mits ick niet aerdsche dinghen
 Meer/als met Gode ben vereent;
 En nimmer recht kan dwingen
 Mijn ongebonde sotte wil.
 Heer/maecht my selve-loos en stil/
 Als u verhoezelingen.

2. En laet my toch door voorszicht sien
 Hoe groot sch ghy sult verpysen/
 En wat ten jonghsten dagh sal schien/
 Als ghy 't oordeel sult wpsen:
 Op dat ick door 't schrieken bevreest
 De sonden geessel upt mijn Geest/
 En u grootheyd mach ppsen.

3. Leert my (o Godt!) mijn boose lust
 Bestrijen en verwinnen.
 Gheeft my inden gemoede rust/
 En Christelijcke sinnen/
 Die noch de werelt/noch haer vreughd
 Maer die d'oprechte ware deughd
 Onepndelijck beminnen.

4. Gaet selfs tot mijnder sielen in/
 Of geest my te doozgronden/
 Met stagen erenst in mijn sin
 D goetheyt/en mijn sonden:
 Op dat ick in dit jammer dal
 Aen siel noch lichaem niet en val
 Meer geestelijcke wonden.

5. Mijn hert/als ghy u kindsheyt siet/
 D jonckheyt/en u leven/
 Ghy en bevind daer anders niet
 Als hoosheyt in bedreben:
 Soo ghy u selven nu verlaet/
 En waerdelijck in Gode gaet/
 Hy sal u alles geven.

6. Geest my (o God!) doch wyse raet/
 En menght mijn vreught niet wesen:
 Doet my gedencken an de staet
 Van dit bergancelijck wesen/
 Dat soo hojt als de wint verkeert/
 En maecht mijn siel meer God-geleerd
 Als dooz letters te lesen.

't Kan verkeeren.

Stem: De vijfde Psalm.

Gedenct mijn siel ulve scheppers krachtich/
 Die al wat is eerst schiep upt niet/
 En dooz zijn woord als noch gebiet/
 Troost u in hem hy sal waerachtich
 D sijn gedachtich.

2. Verdraegt u leet/en spt geduldigh
 In kommer-kans of tegenspoet.
 Erleght in al wat u ontmoet/
 Dat ulve sonden menichvuldigh/
 Noch meer sijn schuldigh.

3. Mijn ziele wilt toch overwegen
De schoonhepdt Gods/ en 't groote goet
Dat hy gestadigh aen u doet.
En hoe ghy sijt (voor danck) daer teghen/
Tot quaet genegen.

4. Ist wonder dan dat Gods goetheden
Haer wenden van u booshepdt af/
En die beloont niet straf op straf?
God haet de sonden/ en qua zeden/
En dat niet reden.

5. Nochtans al schijnt/ dat hy zijn ooren
Dooz u verstoppt/ en dickwils dreyght/
Soo is sijn goetheyt/ eer genepght
Om u gebeden te verhooren
Als tot sijn tooren.

6. De Heer soecht u niet te bedroeven
Met ballinghschap/ met kruys en noot/
Met ouders/ of met vyanden doot/
Met achterklap van snoode boeven/
Maer te beproeven.

7. Dwaeght gelyckmoedigh al u spoeden/
Want vanden Hemel komt ons af
De bedel-nap/ de Coninc staf/
De rijkdom en de armoede
Der ten goede.

8. Laet my o Heer! niet langer swerven
Met een gemoet dus ongerust/
En geeft mijn ziel geen hooger lust/
Als in mijn hert u te verwerben/
En wel te sterben.

't Kan verkeeren,

Aendachtigh Liedt.

Stem:

Het was een jonger Heldt. Of de Lof-
sangh Maria.

Intmen by oudt of jongh
Soo saligh wel een tongh/
Die Gods wond'ren kan spreken!
Ick hout voorseker neen/
Want kunst/ woorden/en reen

Die souden eerst gebreken.

2. Hoe sou het sijn en stof
Deplige Godt u lof
En groothepdt dan verhalen?
Dat al de Eng'len schoon
En dienaers van u troon
In mogentheyt moet salen.

3. Wie sal u Majestept
D' groote waerdicheyt
D' eygenschap updroemen?
D' waerde bozgerp:
Als niemant wie 't oock zy
Sijn woordingh niet kan noemen.

4. Nochtans niet soo ick wensch!
Maer als een danckbaer mensch
Soo sal ick Heere boogen
D' goetheyt/ en het goet
Dat my van u gemoet
En dag'lijcx komt voor oogen.

C 3

5. Ghy

5. Ghy hebt mijn lijfbereypt
 In mijn moeders geweyt/
 Daer toe een ziel gegeven:
 En onzichtbaer geboet/
 Als ghy nu sichtbaer doet/
 En doen sult al mijn leven.

6. Ick danck u Heer daer van/
 Dat ghy my schiept een man
 En brocht in tijdt en stede
 Daer men u eer bewijst
 En geen Afgoden prijst/
 Gelyck de Heydens deden.

7. Slae ick mijn oogen op
 Ten Hemel inden toyt/
 D Son schittert van verre/
 Des daeghs/ maer inde nacht
 Soo drijft de Maen haer pracht
 Met goud en silv're Sterren.

8. En schou ick nederwaert
 Op die vruchtbare aert/
 Soo sie ick 't meeste wonder
 Van schepsels en van Vee/
 Van monsteren der zee/
 En het gewas daer onder.

9. Van barst ick dickwils upt/
 En roep wel overlupt
 Dat my die dingen leeren
 Niet slecht op haer te sien/
 Maer dat ick met eerbien
 Der wond'ren God moet eeren.

10. Ick siet/o Heer/wel an/
 Maer wat ist? ick en kan
 Ten vollen niet vol-loben/
 U goetheyt is soo klaer/
 Soo hoogh soo wonderbaer/
 En mijn verstant te bohen.

11. Want u welbaden al
 Sijn talleloos van tal/
 Ghy blijft die noch volhardend
 Aen een onwaerdigh mensch/
 Maer goede Godt ick wensch
 Dat ickse waerdigh werde.

12. Geeft Heer dat mijn Gebedt
 Geschiede sonder smet/
 Van onsupbere sinnen/
 En bliegend' woest gedacht/
 En dat ick door u kracht
 Mjn selven mach verwinnen.

't Kan verkeeren.

Christelijke Ridder.

Sera:

Esprits qui fouspirez. Of van Sufanna.

W

AT staet ghy dus en sust? waer toe dit tril
gecïdder?

T'sa! t'sa! en rust u toe, en wapent u ter strijt,
Ghy bent van Godt gemaect een Christelijke
Ridder,

Quist niet dus ydel (mensch) u over duren tijt.

2. Treet aen en grijpt een moer, en vollygt na de bende
Vanden Opper-Velt-Heer, d'eeuwige Sone Gods;
Laet u geen liefd' of straf, van zijn Velt-teycken wendē,
Maer blijft hem steeds getrou soot syt ghy buyten schoors.

3. Vat den Schild des geloofs, en 't Sivaert des Geests in
Dat is dat Godlyck woort. En u lendens begort, (handen,
Vveest nuchteren en waecht, op dat (van u vyanden)
Door reuckeloos versuym ghy niet verrast en wort.

4. VVy hebben niet alleen met vleysch en bloet te kempē,
Maer met den ouden Slangh, den helschen hooft-vyant,
VViens insprecken wy ten gronde moeten dempen,
En doen hem door 't ge loof een manlyck wederstant.

5. Al is den wyant loos, geswint en spits van sinnez,
Hoe listigh hy versoect, zyn kunst is al om soms.
VWant wie in God vertrouwt, kan door 't gebed verwinzen
En blijft den Heer ons by, wie mach dan tegens ons?

6. Hoewel

6. Hoewel den drangen noot somtijts ons gaet verstellen
Door des vyants aanloop, en onover wachten slagh,
De Heer die is soo goet, hy kan den lidsart vellen,
Hy laad niet op den mensch meer als hy dragen mach.

7. Beproeft u selven recht ghy vromen karsten knechte,
Siet oft oock in u schuylt, 't geen garen overvliet;
Al u begeerten quaet die moet ghy strenghe bevechten,
Slaet inden wylen hoop dat Godt zijn lust daer siet.

8. Ghy die een ander leert, leert sellifs oock soo Stryden,
En Strydet met den Heer een Ridderlycken strijt,
Dat ghy den zegen wint, soo sult ghy oock in ryden,
Op den Eer-wagen schoon int rijke Godts verblijt.

9. Opperste Prins en Heer, leytzman van u krygsknapē
Stelt my inden slachoord daer ick niet en beswijck;
Beschickē mijn (o mijn God) soo oversyn een wapen,
Dat het mijn eeuwighe maecte by u onsterffelyck.

't Kan verkeeren.

Liedeken van mijn selven.

Stemme:

Esprit qui souspirez, &c.

De star-ooght mijn gesicht: wat mach 't gepepus
bedelben:
Wat isser in mijn brenn dat tot de Hemel klimt:
O klare Spiegel van de kennis van mijn selven.
Ghy toont mp 't kundich quaet dies mp het herte
krimpt.

2. Ick selve sie mijn self met schycken en met schyzenen/
Mijn siel is soo bebioet/ dat icker selfs of schurck/
Nch ererachtigh beelde! mijn krachten die verkleumen/
Ick byes meer booz mijn self als booz den quaersten Turck.

3. Ick selve ben mijn self, en God den Heere tegen:
Ick selve haet mijn self, en lief mp in de schijn:
Ick selve die ben self tot mijn verderf genegen/
Hoe wel mijn selven ick schijn bozderfick te zyn.

4. Want mp verlept en biept het blypschellick verkieesen/
Als ick na wensch en wil mp lodder inde lust:
Doch als ick die geniet/ so doerse mp verliesen
Mijn naem/mijn goede faem/en mynder sielen rust.

5. Hoe dickwils heb ick self mijn selven gaen bekypen
Van sonden/ die ick self booz God den Heer beken/
Ick neem wel dickwils booz de boosheyt up te dypen/
Maer wat ick doe of laet/ ick blyff vast die ick ben.

6. Helaes/ dat ick mijn self geen wettē en kan maken/
Die mijn berpenen straf/ of slocken tot het goet/
Dat doet mijn droebe ziel vaeck bittere tranen byaken/
Mer suchten die gepzanght/ geparkt syn upr mijn bloet.

7. Maer wien sal ick mijn leet meer als mijn selven klagen:
Die selve heb verschult booz 't boeten van mijn wil:
Bus moet ick met gedult mijn smart oock selver dzagen/
En klagense aen God/ en swygen bozder stil.

8. Ist dat pemant syn self noch niet en kan bekennen/
Die treet in zyn gemoet/en biechte hem booz God/
Mer waer berou en boet: so sal hem Christus wennen/
En bzingen booz de deught tot dienst van Gods gebod.

9. O groote Coningh die de gulde heyl' ge rijken
Der hemelen besit/ en alle's over-heert:
Laet in mijn selven doch u lieve goetheit blycken/
En van den dwaelt-wegh mp genadelick bekeert.

't Kan verkeeren:

Den-

Aendachtigh Liedt,

Stem: *Van Susanna.*

AER synder nu soo veel, die haer seer gaen beklagen
 Van 't swerelds valsch bedrogh, en wonderlijck verraet;
 Diens doode weet-kunst, niet soud' seggen op dat vragen
 Wat dat de Wereld is, en waer sy in bestaet?

2. 't Vernuft en reden sal hier klarelijcke afbeelden
 Mijn meeningh op de vraegh, hier boven voor gemelt,
 Och of mijn God met kunst soo rijckelijck bedeelden,
 Dat ick het wit wel trof van 't geen hier is gestelt.

3. De boose wereltdt is alleen het boose leven
 Vanden wereldsche mensch, die wereltdts en verdoort
 Hier voor dit wereltdts goet, het eeuwige gaet geven,
 Om dat des Werelds Prins met goedtheyds schijn bekoort.

4. Dit wast dat Salomon, den wyfen Coningh, seyde
 Van 's wereltdts woest gevaer, soo syn spreuck-boeck verbreyt,
 Ydele ydelheyt, wiens lichte lichticheyden,
 En vaste vastigheydt, is sek're onsekerheyt.

D

5. De

5. Dewereld is vyand, al schijnd sy vrient te wesen
Haer vollick troetelt sy, en lockt door lust de vreemt,
Sy mint de boosen seer, de vrome doet sy vresen,
Het leven ende dood, sy naem en faem beneemt.

6. Sy verheught haer in 't quaet, de sonden syn haer vreughden,
Sy steld ons duren tijdt, en voert ons in het wildt,
Sy is een moorderin, een beul van alle deughden,
Sy is vreck met haer goet, en met het onse mildt.

7. Doch den verwaenden Nar, die schenckt sy staet van eeren,
Den gierigaert rijckdom, den gulfigen gebraet,
En den verwijfden bloet, vergunt sy zijn begeeren,
Den pronckert pracht en prael, met kostelijck gewaet.

8. O wereld boos van aert! hoe lustigh kondy venten,
V seer goed-schynend' quaet, dat ghy soo hoogh verkoopt,
Dat het de bruyckers, laes! syn seer sware ziel-renten,
Want u niet-wesend goet, hun in 't verderven doopt.

9. O ghy der eeuwen God! en Heer van alle glory,
O Vader alles goedts! Verlosser van mijn siel!
Geeft 't menschelijck geslacht, doch over haer victory,
Gunt dat ick de wereld, in my dood en verniel.

Stemme:

Op de voyse vanden 68. Psalm.

AT raestu dolle mensch verwoet?
Wat klampstu dus met arremoet.
In aber oude twisten?

't Is ydelhepd (o schepsel blind!)
Dat ghy d'jn selben soo vast bind

Aen 't wanen of sectisten:

Want de erf-leer en voozgangh port/
Datmen onstuytmigh tooznigh wozt/
Gock vadsich/ en versupmel.
War-geesten kloeck/ en kibbel sieck
Verwecken upt een woock/ of pieck/
Veel nickers woest getupmel.

2. Hoe derffstu schijn met koener kop/
Soo stijgen hen ten ladder op
In Gods geheymenissen?
Heest 't komt die steets op d' Hemel staert/
Sijn selfs vergetend' / ende aert/
In vuple val te gliffen.

Wat wilstu dan/ o serden wozm!
Gods hoogen raet/ en schooner sozm
Met aerts vernuft doozgronden?
Het blind verstant/ sehermutst en nufft
Gedenckt/ o mensch! hoe dat du bist
Belwentelt in d'jn sonden.

3. Wie sich tot sulck hert-spieg'len went/
Sijn eygen suotheyt eerst bekennt/
Dees doet hem Gode kennen/
En zyn verwende qua natuur
Leert hy (met Christ) al valt het suur
Dooz tegen-wenst ont wemmen.

Ach God/ hoe dick en menigh reys
Weer-streeft dit stribblich weelich vleys
Mijn redelyck vermogen?
Wel dypstmael (leyder!) op een dach;
Heer geeft dat ick ver winnen mach
De Vader vande logen.

4. O Schep-Heer my tot dy bekeert/
Ick bid dat ghy mijn bidden leert/
Gock ster ven/ en wel leven;
Eer dat mijn jaren rollen af/
En my den doodt het stinckend' graf
Sal tot een proije geben/

Gelyck het lijf hier heeft van noot
Dups/ kleedingh/ wijn/ water en byoot:
Soo heeft de ziel van noode
Gesont geloof/ verlicht verstant/
O Heer u Geest/ u woord/ u hant
Die treckt ons upt den doode.

5. O Bou-Heer van 't menschlyck geslacht/
Supbert mijn hert/ en geeft mijn kracht
D wegen te bewand' len:
Maect my alleen niet letter-wijs/
Maer geeft dat ick u goetheyt prijs
By hromen en ver stand' len.

Wel hem die 't geen hy kent hoor goet
Recht wel beleeft/ en daed' lyck doet
Met ware goede daden/
En niet op sijn verdiensten siet:
Gods segen hier/ en nae geniet
Den Hemel upt genade.

G. A. BREDEROOS

BRUYLOFTS-DICHT,

Ter Eeren ADRIAEN VANDEN HEEDEN;

Ende

CHRISTYNA GERRITS WESTERHOFS.

Ongeboren GOD! drievuldigh onverscheyden,
 Vol onbegrijplichheydts van u selfstandigheyden.
 O ongeboren GOD! voor eeuwich, en voor Tijd,
 Die nieuwers buyten, noch oock ingesloten zijt.
 O ongeboren GOD! O oorfaeck aller dingen!
 Leerd my den aenvangh van den *Echten-stant* eens singen:
 En reynight mijn verstant, en geeft my kracht, en klem
 Van reden en begrijp, op dat mijn swacke Stem

Gevoegelijck met maet de sangerige kelen
 Door myne sangh beweegh, u lof-sangh t'helpen quelen:
 Iae dat de Engeltjens met onsen lagen toon
 De boven sangh ontroert uyt-schatren voor u Troon.
 O driemaal Heylich GOD! ick en wil niet beschryven
 Wat ghy voor 's wereldts gront mocht maken, of bedryven,
 Want dat is my te hoogh, al doen 't sommige lien,
 Ick heb op *Jacobs* Leer 't verborgen niet gesien.
 Ick wil maer slecht en recht soo veel mijn ooggen mercken,
 En soo veel als ick kan getuygen van u wercken:
 Het menschelijck vernuft dat doch niet vart en siet,
 Heeft vyantschap met GOD, en vat het Godlijck niet,
 Maer na de gaven Heer die ghy mijn hebt gegeven,
 En naer het gene dat door u Geest is geschreven,
 So ty ick dan te werck, op 't geen ghy myn in geeft:
 Nae dat de groote GOD op 't water had gefweeft,

En dat hy nae zijn lust, en Godlijck wel behagen
 Alles geschapen hadd' in ses verscheyde dagen,
 Soo schiep hy voor het laetst de aldereerste Man,
 Waer aen zijn wys heyt deed een wonder proef-stuck an,
 Hy nam een klomp of kluyt die hy soo leich kneden,
 En bieck daer af een mensch, een mensch met al zijn leden,
 Een mensche hem gelijk, en nae zijn Godheydts sin,
 En blies hem door de neus het levend adem in:
 Soo wiert den eerste mensch met lijf en ziel geschapen,
 Die sonder Godes kracht noch in het stof sou slapen.
 Soo wert den eerste Mensch met lijf en Ziel gemaect,
 Soo is den *Adam* eerst an lijf en Ziel geraect.
 Soo wiert de eerste Man tot eeuwigheyd geboren,
 Die tot een Coningh selfs van G O D was uytverkoren.
 Die tot een Coningh selfs van G O D werdt voortgebracht,
 Tot Heerscher, en tot Heer van 't dierelijck geslacht.
 Het lustigh Paradijs, de wereldsche waranden
 Stelt hem der Heeren Heer als eenigh Heer in handen.
 Gelucksalige Man! die soo veel wert vereert
 By wien der Hem'len God soo minnelijck verkeert.
 Hoe hoogh is u geluck? O Vader aller menschen!
 Och soudy wel, seght my, yet grooters konnen wenschen
 Als Gods aenschijn te sien? O neen ghy, waerlijck niet;
 Want wie dat eens aenschout, het grootste wonder siet.
 De schoone Godheyt is soo hoogh, soo groot van krachten,
 Datse geen sterflijck mensch kan sien dan met gedachten,
 Zijn goedheyt is soo goed, fulcx dat sy niet en doet
 Dan dat wel wenschelijck en heylsaem is en goet.

De onbegonnen G O D, begon zijn groote wercken,
 Met zync wijs heyd selfs wel grondigh aen te mercken:

Hy vandse alle goed, bequaem en nae zijn wensch,
 Behalven als alleen de *Gade-Loofse* mensch,
 De Schepper deed een slaep over syn schepsel komen,
 En heeft een Ribbe uyt de slapers rugh genomen,
 En schiep daer af een Vrou, ó sonderlinge kracht!
 Een Vrou werdt uyt een Man ter wereld voort gebracht,
 En *Adam* toegevoeght: Die sy nau was verschenen,
 Ofhy riep, met een schreeuw, *Dit's been van mynen beenen,*
En vleefche van mijn vleefch. O heymelijck gemoedt!
 Hoe krachtigh is de treck, en kennis van ons bloedt?
 Hoe dickwils propheteert de Geest ons van te voren,
 Wat ziel tot onse ziel van Gode is geboren?
 Vol-doende-groote-God, doen hebdy ingeset
 Den Heyl'gen *Echten-standt*, de Goddelijcke Wet.
 Ghy gaeft de mensch zijn Gay, en voorts was 't u begeeren
 Dat hy hem met zijn zaet mocht wassen en vermeerren.
 O goetheydt sonder endt! al wat ghy hebt geplant
 Stelt ghy (o Maker!) selfs in uwe maeckfels hant:
 Ghy maeckt hem u gelijk, O wat genadigheden!
 Ghy set hem tegen 't Oost, inden Lust-hof van Eden,
 Toch met een peen des doodts, indien hy hem vergaet
 In 't eten vanden boom des wetens goed en quaet:
 Maer List en Licht-geloof die doen ons G O D-vergeten
 Noch alle daegh de vrucht daer wy de dood aen eten,
 En dat was *Adams* val in 't lustigh Paradijs,
 Leerdt nu met anders scha, O *Bruydgom!* fydy wijs.
 O *Bruydgom!* fydy wijs, soo leerdt aen *Adams* schade
 En bruyckt doch danckbaerlijck de volheyd der genade,
 Die u de Heere doet. Aensiet u lieve *Bruye*
 Hoe blinckt haer schoone Deughd ten kuyffchen oogen uyt:

Haer zeden en gelaet de grootſte ziel ſou troonen
 Beweeghlijck uyt ſyn borſt om ſteets by haer te woonen.
 En voeldy niet een kracht, en tuygingh in u bloet,
 Dat dit u halve ziel u eygen weſen moet?
 Ick houd gewis en vaſt. En ſiedy daer niet blaken?
 Daer waſſen Roofen op haer Lely-witte Kaken,
 Haer foete roode mont die toont u feer verblyt,
 Dat ghy haer hooghſte goed, en al haer leven zijt.
 O lieffelijcke Bloem! van d' alderbeſter lof,
 In 't ooſten niet gezaeyt, maer in 't foete *Wester-hof*,
 Dat d' Opper Bou-Heer ſelfs den *Bruydegom van Heeden*
 Tot eeuwighe gunnen wil in wenschelijcker vreden.
 Dat uyt u *Wester-hof* mach werden voort gebracht.
 (God-vruchtige *Kriſtijn!*) Een *Kriſtelijck* geſlacht,
 Die in een ronde kringh u diſch mogen beſluyten,
 Gelijck een *Groene-Boom* met jonge *Groene-Spruyten*,
 Een g'ingel-trans hem maeckt, en roept als ghy dit ſiet:
Van Heeden is dit huys een ſaligheyt geſchiet!
Van Heeden moet u t' ſaam ſoo veel voorſpoets geſchieden,
 Als God u geven kan, O brave *Longe-lieden!*
Van Heeden wensch ick u, o waerdige *Kriſtijn!*
 Dat ghy noch binnen 't Iaer mooght blye-Moeder zijn.
 't Is tegen mijn beroep mijn wyſer yet te leeren,
 Ick wijs u vanden Menſch op 't eygen *Voorde des Heeren*,
 Dat is van ſulcken kracht, voor die 't aendachtich leeft,
 Dat het de Zielen trooſt door Godes Heyl'gen Geest:
 Geen moeden ſoo verlaet met droefheyt, noch met plagen,
 Of daer in vindmen raet om wel zijn kruys te dragen.
 Komt u de Zegeningh van God in overvloed,
 Danckt God, beſit u ſchat met een gelijk gemoet.

Want nae des werelts loop die dingen haest verkeerem,
Men moet sich voor de noot, de noot, te dulden leeren,

Noch loop ick uyt de tret dien ick docht eerst te gaen,
V wysheyd duyd' in 't goed mijn al te stout bestaen
Eerfamen *Bruydegom*, wilt goedichlijck gedencken,
Dat yeder een is mildt in ander raet te schencken.
Gaet, doet als ghy behoort, gaet henen alle bey:
En plant u eerste vrucht op d' eerste nacht van Mey.

't Kan verkeerem.

B R V Y L O F T S - L I E D ,

Stem: Sal ick langher met heete tranen, &c.

H moet de feest met bzeught ver-ceren
Joffrouwen schoon/ vol bijr'schap soet:

Wilt ons een deuntje quinkeleren

Wat een verheught en bzaef gemoet:

Want nu wy zijn// Hier by de wyjn/
Iffer dunckt mijn

Geen bzolijcker geneucht/
Als die vermakelijcke Tafel- bzencht.

2. Wech met de koude sisse- sinnen/
Bekommert met het aerdsche goet:

Al mochtmen al de wereldt winnen/
Wat isst als men 't hier laten moet:

Och niet en misjd// 't Is nu een tjd
Om wel verbljdr

Te singen uyr der bozft/
En eens te dznicken voor de drooge- dozft.

3. *longhman's* ick sie u wel beschouwen
Met opgetogen hert en geest/
De schoonheyt groot van u Joffrouwen/
Die hier verciere de Bzuylofts- feest.

Wat heestet sien // Toch te bedien?

O jonge lien!

Geest ellick aar een kus.

Of ghy 't niet wijs: soo doet ten minsten dus.

4. Een kussen is maer een af- begen/
En immers isst soo soeren dingh:

Wont laet ons kussen eens te begen:
Ick kus veel lieber dan ick singh/
Wel dat gaet wel// Maer 't is te siel/
Ap siet niet sel!

Ick doe u doch geen seer/
En soo 't u lust kust mijn byz helf te meer.

5. Daert eentwigh wel *Getroude Lieden*,
Aen siel en liff/ aen bloedt/ aen staet:

Godt laet u soo veel goetd geschiedt
Als wy u wenschen bzoegh en laet.

Gaet *HEEDEN* of// Nae *WESTERHOF*,
Wiens edel lof

Is lustich/ schoon/ en frey/
Gaet heen en plant de soere koele *Mey*.

't Kan verkeeren.

Nieu-Jaer-Liedt,

Stemme: O schoonste personagie, &c.

Erneut/ o mensch! dijn leven/
Doet op de poort van 't slaperich hert en
Siet hoe d' Engeltjens sweven/ (oozen.
Wiens soet gejuiggghy kennelijck meugt
Sy singen seer (hoozen:

Gods hooghste eer/
Het schrypsel vreed' op aerde/
Blijem en Wolcke
Doorscheurde/ en 't licht den volcke
Openbaerde.

2. De anghstvallende kudde
Dooz bleke vrees besturben/ schichtigh trilden:
De bange Herders schilde/
Een bootschap byd' haer bloode herten stilde/
Die sand haer doe
Nae 't Bethlem toe/
Gods rijcke Zoon te soecken/
Die s' arrem vonden
In een krebbe gewonden/
Inde doecken.

3. Het goude Hemels teken/
De Lepd-ster klaer bescheen der Dorsten tentē/
Hier werden dooz ontfeken
De Coningen van 't goud-rijck Orenten/
Dies reysens lust
Haer gaf geen rust/
Dooz sy in Bethlem togen/
Daer sy nae 't dzaben
Dem offerden haer gaven/
Nae vermogen.

4. O Geestelijcke Schapen!
Wat slaep-kruyt houdt u oogen soo gebonden/
Wat doet u dood'lyck slapen/
In 't schalek bedroggh van Duyvels list en sonden?
Went u gesicht
Nae 't levend' licht/
Verlaet de aerdsche palen/
En bliet van 't guade
God sal u met genade
Licht bestralen.

5. Die eenvoudige lieden/
Oprecht en slecht van 't waenwijs volck verschoben/
Liet Godt vooz eerst ontbieden/
Hoe dat zijn Zoon vernedert quam van boven/
Want Godt wierd mensch
Om ons na wensch
Met zijn armoed te rijcken/
Die van haer goeden
De nood-druyftige woeden
God gelijcken.

6. Nae-pherbt u voozbeelden/
Ghy Princen stout/ ghy weecke groote Heeren/
Die swemt in ruyne weelden/
In leekern/ in lust/ in bancketteren/
Die 't wel insiet
't Swaert en 't gebiet/
Dat is u lie'n gegeven/
Om 't quaedt te snoeijen
Doet elck in liefde bloeijen/
Dooz u leven.

klachtigh A. B. C. Liedt,

Stemme: Mijn hert verucht eylaes, &c.

Enschout, o Heer/mijn hert! en wilt dat eens verbozmen:
B ereydt mijn na u wil / monstert upt mijn het quaet/
C omt hellept mijn/ o God! verwinnen en bestozmen
D en loosen Sathan/ die mijn salicheyt seer haet.

2. E en duyfent kunstenaer/ is dese die met listen
F luckig met zyn schalckheyd snoot/ de armie Menschen dwinght.
G inck 't mijn byand na wensch/ hy maeckten my on-Christen/
H elpt Heer mijn schoone ziel/ eer hy die we'er bespringht.

3. Ick wierd eerst dooz mijn jucht/ gebangen en gebonden /
° K en kon den droch noch niet/ die met zyn listigheydt
L ustich had op gepronckt/ de wereld en de sonden/
M et fier en schoon gelaet/ dat my haest heeft verleyt.

4. Noch quam den schijn-wellust/ met Juffrou valsch behagen
O mhessen strengh mijn hals/ met een waen-breuchde soet/
P ozden/ jae dzongen my dat ick haer jonst moest dzagen/
Q uetsten/ och armen! dus mijn Godvzuchtich gemoet.

5. R eden wert daer geboept/ en sothept wert verheben/
S iet wat een swacken dingh is de mensch lijcke stant:
T rouwens het is mijn schult/ al wat ick heb bedzeven/
V ergeeft my dat/ o God! beschermt my met u hant.

6. Wilt u genadich oogh/ o Prins! niet van mijn keeren/
° X erceert mijn in 't goet/ 't welck ick noch niet en ken:
Y der sal dan met mijn u hooge goetheyd eeren/
Z o ghy mijn maeckt de geen die ick noyt was/ noch ben.

°t Kan verkeeren.

Aendachtigh Liedt,

Stemme:

Sal ick langer met heete tranen, &c.

W Aen-wyfe lieden, valsch van oordeel,
 Geslacht-sieck is maer sotte pracht,
 Ten doet in u geboort geen voordeel,
 Noch 't ciert u met geen kunst, noch kracht,

W Was dyn af-komst

De rijckst, de vromst,

W Was dyn af-komst

Seer hoogh begaest van God,

W at nuttet sydy selven nar of sot?

2. *Veel Ouders* zijn van Geest doorluchtigh,
 Groot van vernuft, dapper en rijck:
 Haer kind'ren boersch, nesc en ontuchtigh,
 In geene zeden heur gelyck,

Die 't wel besiet

Af-komst seyt niet,

Die 't wel besiet,

Een quist-goed baert een vreck,

Een wyse Vader teelt wel een geck,

3. 't *Is beusel-marckt* dan veel te roemen,
 Van oude *Stam*, wel eer vernaemt,
 Alsmen in 't maeghschap u niet mach noemen
 Of dat u bloed-vriendt uwer schaemt,

E 2

Door

Door misbruyck, of
Van slemp, van slof,
Door misbruyck of,
Soo quaet gebreck u deert;
V'bloed ver wanten ghy selfs seer onteert.

4. Alleens werden wy meest geboren,
Maer niet alleens tot deughd gement.
't Goed leven, oft quaet werdt verkoren
Nae dat den mensch hem selven went.
Voor-Vaders deughd
Geeft wel een wreughd,
Voor-Vaders deughd
Men niet als ruyckdom erft,
En ist niet jammer dat sy met hun sterft.

4. Geschapen dingen kan men wennen,
Recht (als men seyt) van 't jonge rjys.
Het ed'le schepsel sich selfs leert kennen
Door sticht'lyck volck en onder wijs,
d' Opvoedingh doet
Veel nut en goet,
d' Opvoedingh doet
Oock datmen schier ontmenscht,
Men raecht (God beter) licht in quade wensch.

6. Men mocht de goe natuur wel vloecken,
Schiep sy de armen soo ver acht,

Datmen de deughd alleen moest soecken
By snorckers van haer groot geslacht,
God heeft voor al,
Door schick of val,
God heeft voor al
Daer heerlyck in versien;
Men vint by ruyck en arm wel goede lien.

7. Ghy vrouwen groot sch, en trotsche Heeren,
Bouwt niet te seer op 't avontuur,
V'hoogheys staet haest kan verkeeren,
En oude armoe smaect so suur.
De hooge moet
Op oor of bloet,
De hooge moet
Met reden wort begeekt,
V'vat baet u 't suyver bloet als ghy 't beuleekt?

8. Ghy wereld-volck of rechte wysen,
En pronckt niet met eens anders deught:
Dijn eygen leven laet u dat pryfen,
Dat geeft de ziel een meerder wreught:
Soeckt niet te vert
Gaet in u hert,
Soeckt niet te vert
Siet wat ghy selven bent,
En lastert niemant die ghy niet en kent.
't Kan verkeeren.

Aendachtigh Liedt,

Stemme: O roofje root! o peerle jent! &c.

V Ermaledyden
 Gelt-honger snoot/
 Die nu dus byden
 Mensch is soo groot/
 Want d'eygen baet
 Blijft onversaet/
 Altyt
 Dooz't gierigh begeeren die hun't hert verbijt/
 Pootzoft en maet
 Hy gantsch versmaet/
 En mijdt/
 Tot hem de gierighepd recht kastyt.
 2. t Verdoemt begeeren
 Alsmen't verwerft/
 Gaet sich vermeeren/
 Dus die't niet sterft
 Die quelt//syn hert
 Verselt//met smert
 En siet/
 Sijn volkomen wenschen verkrijght hy niet/
 Hy is te hart
 In't gelt verwart/
 t Geschiet
 Dat dan noch't geldt zyn Meesters gebiet.
 3. t Ellendigh leven/
 En verbloekte vucht/
 Van die haer geben
 Tot dese gelt-sucht.
 Diens hert//derft//rust/
 Dooz'smart//sterft//lust

Den af:
 En dese gelt-sieclit helpt heur in't graf/
 Mits gierichept
 Hun haest berept
 Een straf/
 Want sy haer dienaers noyt de kost en gaf.
 4. sy onbedochte
 Gierige lien!
 Die kortz verkochte
 So men heeft gesien/
 V kindt vermaart/
 Aen een sijckaart
 Soo't schein/
 t Geldt berdoeft de mensch van alle re'en;
 Hebt ghyse gespaert
 Hier toe bewaert
 Dooz een/
 Die u niet goudt de oogen sou bekleens
 5. V blinthept blinde/
 Blinder dan blindt
 Sult ghy bevinden/
 Ghy die dooz u kindt
 Haer voozdeel niet
 Te recht insiet
 Om't gout.
 Siet dat het namaels u niet berout/
 Als haer't verbriet
 Van hem geschiet
 Vertrout/
 Dat ghy dan geen beklagers hebben sout,
 E 3

6. Wie sout beklagen

Die 't sijn selfs doet?

Dooz 't snoot behagen

Van 't valsche goet:

Ghy socht veel meer

Het geld/ als eer

En deughd/

Ghy waenden in 't geldt den grootsten bueghd/

Maer als dit weer

Gens neemt zjn keer/

Soo meught

Ghy dit beschreyen met veel ongenuecht.

7. 't Sijn ware Princen/!

Jae Heeren groot/

Die niet veel wimschen/

Endie verstoet

Den oberbloet

Van 's werels goet

En pracht/

Die heeft een Princelijck gedacht/

Die sich matelijck doet

Pae zjn hunger soet/

Ick acht

Dat sulcken Prins 's werelds doen belacht.

't Kan verkeeren.

Stichtigh Slagh-Layt.

Stemme : Ick ly in 't hert pijn ongewoon, &c.

God stiert in mijn slechte siel/

Dooz van gedachten/

God' lijcke krachten/

En wilt my/ die dooz u Heer kintel/

Noch oock mijn klachten/

Doch niet verachten:

D maecksel selfs bereyt tot bidden Heere!

Dat ick niet nederheyt

D'hooge Majestejt

Verbiedigh zere.

2. O Heer! die tyomaels hebt gesticht

De Firmamenten/

En groote tenten/

Van 't Hemel-hof/ en 't lichte licht

Dat wyt Orenten

Pae sijn gewenten

Soo triumphant verrijst/ in den daegh' rade.

Mijn hert u goetheyt prijst

Die ghy soo mit bewijst/

Aen goed en quade.

3. Leert my u Lof-sangh Heer/ met rijm

Cierlijck opsmocken/

En wel gelocken:

O Vader! die wyt bloet en sijn

Wy hebt getrocken;

Wilt doch herrocken

Mijn herte van het boos/ en sot verkieesen/

Waer dooz wy menschen broos/

Soo wilt als reuckeloos/

Ons hepl verkieesen.

4. Ghy

4. Ghy hebt ons Heer van water/buyt/
 Van doot/ van leven
 De keur gegeven.
 Maer laes! het oordeel valsch doet hier
 U schepsels sueten/
 Die 't quaet nae streben.
- Wat bedroefder saeck! ist vooz ons allen
 Dat wy om schijn-vermaeck;
 Soo menighmael/ soo vaect
 In sonden vallen!
5. Van al/ die op der Werden-sloot/
 In sonden vielen:
 Noch noyt en hielen
 U Wet/ en wasser gheen soo snoot
 Als dese ziele!
 Daer noch in kriele
 En grim'len bolen dick/ veel qua gebreken:
 Soo dat ick Heer verschrick
 Soo menigh reys als ick
 U aen wil spreken.
6. Ick heb u werck te seer bemint;
 Och ick verkeerde!
 Ick Af-goddeerde
 Met lust aen 't tydjick goet verblint/
 Dat ick begeerde/
 Ja nees en eerde
 Meer als mijn salicheyt/ O blinde kennits!
 Die sonder onderscheyt
 Ujn willen hebt verlept
 In alle schennis.

't Kan verkeeren.

Aendachtigh Liedt,

Stemme:

Aenhoort doch mijn geklagh ghy Ruyters fray.

t **G** Emeene volck en 't puyck
 Als Kettters zijn gedreven;
 Vrypostigh en ter sluyck
 Nae elcx Afgod de buyck;
 Dees leyt van 't recht gebruyck
 In een doodelijcke fuyck,
 Met schijn van wel te leven.

2. Al levend syn sy doot
 Die inde Wereld woelen,
 Elck voert zijn ziel in noot,
 Al is Gods goetheyd groot,
 Zijn schepsel hem verstoet,
 Want siet de mensche snoot
 Met haer lust-Goden boelen.

3. Elck smeet tyt waen een God;
 Elck wil met Pallas proncken,
 Elck soeckt Plutoos genot,
 Elck doet Venus gebod,
 Elck werdt van elck bespot:
 Want elck dient sat en sot,
 Den Braf-God dol en droncken.

4. Verblinde

4. Verblinde mensch ghy mist,
Laet af van 't Afgodderen,
Gaet uyt u selfs in Christ,
Moeyt met geen Kercken-twist,
Verwaende sotheydt ist,
Van Gods afcomst met list
Te vernufteliseren.

5. De letter-vretery
En 't pralen met veel boecken,
Sticht inden mensch (dunckt my)
Geest'lijcke hoovaerdy,
Roem-sucht en klapperny,
Fael-grepen, van te vry
En te diep onderfoecken.

6. Wat schrijft, leeraert of preeckt,
Gaet vrymoedigh uyt dond'ren
Wat God docht, denckt of spreeckt,
Waer schrift-wijs sich in steeckt?
Mensch of ghy eens bekeect
Wat u noch goeds gebreeckt
Ghy sout u seer verwond'ren.

7. Van u verdwaelf heyt drijft
En oock van Gods genade.
Bid, waeckt, wan-hoopt noch yst
Voor God die 't alles spijsft.

Wel hem die Gode prijft,
En zijn geloof bewijft
Met Christelijcke daden.

8. Die klap-sieck mont gelooft,
Pracht drijft met hersen-reden,
Want syn scherpsinnigh hoofst
Een woort tot hayr toeklooft,
Slecht, en recht wert verdooft
Die acht meer datmen slooft
En goede wercken deden.

9. Die weet dat hy niet weet,
Die heeft een goet geweten;
Die in zijn herte treet,
En biecht voor God met leet
De sonden, die hy deed
Met tranen, bloed en sweet
Sal sich niet groots vermeten.

10. Heer geeft myn dit insicht,
En maect my recht verstandel,
Soo door u Geest verlicht
Dat ick voldoe mijn plicht,
Geest dat mijn simpel dicht
My en mijn naesten sticht,
In leven en in wandel.

't Kan verkeeren.

Liedeken,

Stemme:

So 'k heb ghemint, &c.

DI T Lehey vberdt vay my eey snelle vbindt geseeten,
 Of recht des boosheerts kraem, daer yder door ontmenscht:
 Waer in de ed'le Mensch so gantsch hem gaet vergeten,
 Dat hy de doodt verbloect, ey 't lehey hongh'rixgh vvenscht.

2. Wat vzeest ghy hoor de doodt? o ghy verbaefde lieden!

't Is 't eynd vay alle ding, ey der vermoeyde rust:

Vey onbreck'lyck geset, dat ellick moet gheschieden,

Woor hy han't aerds tooneel raectt in d'euwige rust.

3. Vey goodey dood die is d'inganck vay 't goede lehey:

Vey doodt die is eey voodt, dienstigh ter saligheydt.

Vey Schat-heer is de doodt, die ellick tol moet geben:

De doodt die is het laetst' als mey vay 't lehey scheidt.

4. De dood die is eey scaep, eey Moeder aller dzomeny,

De doodt die is eey dief vay alles vhat hier leeft,

Vy is der booshey straf, ey 't loon oock vande vromen,

De doodt is eey ontsich daer elck hoor sucht ey beeft.

5. De dood een toehlucht is van die bedroefde menschen,
Haer haeren en haer hoop, en haer seer soete troost:

Sy is der rijckaerts schrick, der armen herten venschen.
De dood ontlast de geen die noodigh zijn verpoost.

6. Sy heeft seer vhel geleest die niet behoeft te vbesen
Seer verschrickt hoorde doodt, met een angstigh afgrijs:
Die qualijck heeft geleest die siet men haer seer vbesen:

De doodt die is gebaert in 't lustigh paradys.

7. Wat maeckstu aerschen geck? vhat houtstu hooge muren?
Wat vhaenstu dat te zijn hoorde u een schermy of schilt:

De tijd breekt alle dingh, de dood de Creaturen:

Daeromme leest (o Mensch!) soo als ghy sterben vbilt.

8. Sy die dit siet eerst sangh, vermaent u en zijn selven
Te sterben met verou al d'oude hoosheit snood:

Verme de doode romp, in d'aerde vheer gaet delven:

Want, laes! geen bet'rens tijd en is hier nae de dood.

9. O hooge Hemels Prins, vbilt my, verdoorde, geven

De kennis usses vheghs en van u Godlijck vhoordt,

Woert my door dees mijn dood in 't eenigh blyde leven:

Geest my u geest, o Heer! en vhat daer meer toe hoordt.

't Kan verkeeren:

Camer-Liedt,

Stemme: Met gantscher bedruckter herten, &c.

Ghy Geesten kloeck van sinnen/
In Liefd' Bloeyende vergaert/
Die de Reden-kunst beminnen
Sijt ons welkome/ lief/ en waert/
Ghy Samers doorluchtigh/

Dol spitscheyt hoogh vluchtigh/
En sindelijck vernuft/
Wilt niet langer pepusen/
Waer toe dient dit pepusen?
't Is langh genoegh gesuft.

2. Het liefelijck redeneeren
's menschen ziel lustigh verquicht/
Pets goers niet vzeughde te leeren
Oer disch/ niet qualijck schickt/
Vrolijcke gedichten
Vermaerken/ en sichten
Den aendachtigen man/
Die het wel geschreven
Hier soecht te beleven/
Nae 't beste dat hy kan.

3. 't Is loffelijck veel te weten
Als het tot Gods eer geschiet:
Maer ach! lepder! wy vergeten
Meest het geen ons God gebiet:
Die van p'le saecken
Hier pets grootseh kan maerken/
Men tot den Hemel looft/
Doch meer is te pypsen
Die steets met de wippen
Christelijck filosofijht.

4. Vele dolle broncken wippen
Onse tafel niet en riert /
Geen Harten noch wilde Swippen/
Phasanten/ oft vzeemdt gediect:
De Vader der Meyzen
Gaet ons wel stofferen
Met smakelijcke visch/
Gesoon en gebzaden
Inde overbaden/
Geen rechte wel-lust is.

5. Gulsigh eten ofte dzincken
't kepsich lijf te veel vermaest/
v' Oversoogh de ziel doet sucken
In kommer-kans/ anghst en last.
Hy leeft wel na reden/
Die vernoecht in vreden
Met 't geen hem God berlient,
Kunt ghy maer stillen
V vzecke willen/
Ghy hebt al wat u dient.

6. 't Verkrjgen van aertsche wenschen/
Geen volkomen rust en vzeengt:
't Hert van gier'ge vzecke menschen
Is met heb-siecht steets vermenght,
O doolende blinde!
Waent ghy hier te vinde
De rust in u veel goet?
't Sal u dapper misse/
Want nieuwers en isse
Als in 't vernoecht gemoet,

7. Die zyn lust wel kan ghebieden
 En wel wijs'lyck met maat betoomt
 Sijn eerst rechte rijcke lieden;
 Niet ghelijck den rijchaart droomt
 Die in overbloede
 Van zyn aartsche goede
 Soeckit salighepd/en rust,
 Die kleyn en wel leven
 Wert van God gegeven
 Eenewigh blijc rust,

8. Ghy Meesters en wysse Heeren
 Neemt in danck mijn rupge kunst/
 Ich en kan u niets bereeren
 Na de groothepd van myn gunst/
 Ich hoop dat u lieden
 Niet in 't quaet sult bieden/
 Of 't rymen niet en bloept/
 Laet op heden blijcken
 Dat ons Reden-rijcken
 Whier In kefde bloeyd.

't Kan verkeeren.

Liedeken,

Opdewyse: Als 't begint.

1. **W**IE boden al zyn God bemind/
 Sijn God in alle dingen vind;
 Die yet meer wil verkiefen
 Sal God en Mensch verliesen.

2. Wie wyllyck doen wil woeker winst/
 Dien mind God meest/zijn selven minst/
 Die hem tot God kan neygen
 Die maect van God zyn eyghen.

3. Min ick een mensch dat seker is/
 Dat hy my min is t'ongelwis/
 Ons wil ick God mijn leven
 Mijn ziel en alles geben.

4. Want God is trou/ die trou oock houd:
 Maer die hem op menschen betrou/
 Vertrou hem oock de logen/
 En is verbloecht bedrogen.

5. Hy is wel dol/wel sot/wel blind
 Die yet meer als zyn God bemind.
 Het zyn verlozen menschen
 Die oock yet anders wenschen.

6. Want alles wat men sichtbaer siet/
 Dat is een sichtb're groote niet/
 Daer niet op is te bouwten /
 Maer God is te vertrouwten.

't Kan verkeeren!

S. A. Brederoos. 3.

Aendachtigh Liedt,

Stemme: 't Windeken daer het bosch, &c.

L. Ridder, 1

T' Sonnetje steeck zijn hoofjen op/
En beslaet der Bergen top/
Met zijn lichjes/
Wat gesichjes/
Wat verschietjes verd en flautw
Dommelter tusschen 't grau en blautw.

2 't Dochtige Beeckje blinkt verciert/
't Doolijk Dinctje tiereliert/
Op de tackjes/
Wilt en machjes/
En weer strackjes op een aer
Huppeltet met zijn weder-paer.

3 d' Hemelen werden meer begroet
Van de Diertjes kleyn en soet/
Als van Menschen/
Die maer wenschen
Pae het aerts vergancklijck goet/
Datmen hier doch al laten moet.

4 Hemeltjes wijs en wel geleert/
Meer met reden gestoffeert/
Als de lieden
Die 't gebieden
Van een werelt noch verdriet/
Sp hebben u versweggen niet.

5 't Verdertje met zijn wolligh Dce/
Scholt op 't volckje vande Stee/
Daer zijn knaapjes/
Van zijn schaapjes
In zijn slaapjes sacht en stil/
Willigh voldoen haers Heeren wil.

6 Menschjes God geeft ellick zijn deel/
Maer elck doet zijn best/ om veel
Te vergaren/
Dan 't bewaren
Dooz de Jaren/ is een kunst/
Danckt de Goden hooz haer gunst.

7 Geen dingetjes so slecht/so teer/
Of sy geben ons een leer/
Wilt maer merken/
Op de wercken
Vande Goden wonderbaer/
Piet en bindy sonder haer.

8 O redelijke Beesjes dwaes!
't Onvernustigh Dce/ helaes/
Is veel nyber/
En veel styber
In den pyer tot Gods lof/
Als den Mensch van 't beste stof.

't Kan verkeeren.

Swaen-Ridder, geyl, en blind, Icy moet van hier verreeken.

Hier hebby niet te doen, want dit geliefde Paer

Dat heeft die goede God met wysheydt gaan verweken,

En met zyn Liefde voort verceinght met meker.

Bruylofts-Sicht,

Ter Eeren

PIETER BENOYT,

E N

ANNA DE MAREES.

E God de Bruylofts-God, niet de Poëtische Hymen,
 Menroep ick niet gesmeeck/ dat hy my leere rymen
 De dingen diemen mach/ en diemen kan verstaen/
 Die boven het vernuft der menschen niet en gaen.
 O meen ick groote God! by wiens al-wyse Godheyt
 Het menschelijke hzyn niet is dan pure zotheyt:
 O meen ick groote God! die alle wesen sacht

Wanneer 't noch in een klomp/ en sonder wesen lach/
 O meen ick groote God! die nae u welbehagen
 De wereld en den Al gemaeckt hebt in ses dagen/
 Die niet u wijsheyt hebt voorzigtelyck voorszien/
 Dat sonder orde n hier geen goed en kan geschien/
 Die in het Paradijs de Goddelijcke wetten
 Des houwelijcken stants voordachtigh inne setten.
 Wet-geber vande Echt! ghy Vader vande Trouw/
 Ghy die de zielen smelt in een van man en vrouw /

Aleynst selven mijn verstant/ en doet my so wel dichten
Dat ick een ander mach verheugen ende stichten.

Wat waant ghy Bruydegom, dat ghy dooz u beslypt
Dees dingen hebt gezocht also geluckigh ypt?
So dooldy al te seer. Al 't goedt dat wy beleven
Dat wert ons dooz Gods kracht van boven in gegeven:
Daar komtet ons van daan/ dies sy hem lof en eer/
De nepning tot u Lief die quam u handen Heer
Des hoogen Hemeleijx/ die onse sijn lijckheyden
Na zijnen wille weet bequamelijck te leyden/
En voertse dooz zyn macht tot sulcken goeden endt
Als zijne goedighepdt vooz 't salighste bekend.
De Liefde die u bozst so menighmaal deed' blaken/
Om met gewenschste lust by u Ioffrouw te raken/
Die quam niet dooz u selfs/ maar dooz het wel belept
Des eeuw'gen Opper-Voogds wijse boozstienighepdt.
O Goddelijcke kracht! die d'alderbeste sinnen
En zielen dwingt/ en dzingt zyn Egae te beminnen,
O wonderlijcke tocht des herten! hoe beroert
Hebt ghy den Bruydegom, vaack van zyn selfs verboert?
En scheen meer in zyn Bruydt als in zyn selfs te leven/
Mits hy zyn selfs an haar had ober gantsch gegeven.
Hoe dickwils heb ick u sien spreken inde geest/
Mijn waarde Anna! Lief! ick Ben noyt so geweest/
Gelijcken als ick ben/ ick ben ick weet niet hoe!
Ick weet niet hoe ick leef/ noch wat ick denck of doe.

Als ick my vind alleen/ soo dwaren mijn gedachten/
 En als ick by u ben soo voel ick mijn verkrachten
 Van onbegrijp'lijck goed/ ick weet niet wat my schort.
 Maer dese heuichept die wert ons ingestort;
 Want onse zieltjens die dus snacken nae den ander/
 Die zijn in eeuwichheit vereenicht an malkander/
 En als sy ellick aer nu inden vleesche sien/
 Soo moetens y haer dienst goet-gunstich aane sien/
 Vernieuwende de jonst die soo langh scheen verlozen/
 Die haer beginsel nam al eer sy zijn geboren:
 Bewegelijcke treck/ verborzen in 't gemoet/
 En die hem openbaert ten aensicht in het bloet/
 Met tockel ingh in 't hert/ met kort en hallif byken
 Van reden/ diemen waent en niet geheel kan spreken/
 Met suchten ondermenght/ met sinnen gantsch verstroyt/
 Dat weet ghy selven best Heer Bruydegom Benoyt.
 En ghy oock waerde Bruyd, doo? 't sonderlingh bewegen/
 Der zielen wel vereent/ die als sy kennis kregen
 Verliefsden op melkaer/ met stonme t'samen-spraeck/
 Met woorden sonder klanck/ 't is wel een byemde saeck/
 Wanneer als ons de mont doo? schaemte wert geloken/
 Soo werter inden geest in 't heymelijck gesproken/
 De Cael-man van ons hert/ en van ons sinlijckhept/
 Sijn meeningh met het oogh/ en met gedachten seyt:
 O goedige Natuur! o Schepper aller dingen!
 Hoe weet ghy s' menschen doen na u besteck te dzingen!

50 G. A. B R E D E R O O S

De Bruydegom die soo veel landen heeft gesten/
 En die gehandelt heeft met soo veel vrome lien/
 Die moest hier t' Amsterdam zijn waerde Anna trouwen/
 Die hem den Hemel heeft gejoint/ en uytgehoubwen.
 De vaderlijcke Stad/ noch trecken van het bloet/
 En hebben soo geen kracht als ghy/ o Dochter! doet/
 Die met een soet gesicht u Bruydgoms hert kond winnen/
 En met u kloecke Geest vermeersteren zijn sinnen/
 Wanneer u liebe mond haer Lipjes open doet/
 Een kusjen acht hy meer als al des Werelds goet/
 Pu is de blijde tijd/ o Bruydegom gekomen/
 Siet daer de vrybe Bruyt, van deughden uytgenomen/
 Die met de goude kroon van hare kuyf hept vryalt/
 Siet daer de gene die u ziele wel bevalt.
 Sy sit vast en bedenckt/ met hoe veel soeticheden
 Sy u vergelden sal in alle Cerbaerheden
 De jonst die ghy haer vzaeght/ gaet aen/ gaet t'samen voozt/
 En schickt u nae de tijd gelijk als dat behoort/
 't Is langh genoegh gewacht/ geweygert / en onschuldicht/
 Gaet vollicht Godes voozt: Wast en vermenighfuldicht.
 God geeft dat ghy na wensch u tijd passeren meucht/
 En aen u kinders niet en siet dan alle vzeucht.
 En dat ghy Liefd/ en Vze meucht hebben al u leben/
 Met al het wenschbaer goed dat God de Heer kan geben:
 Dit wenschen wy al t'saem met eenen blijde geest/
 En singen tot getuygh dit Lietje vande feest:

t Kan verkeeren.

Vfeest-Liedeken.

Stemme: Yets moet ick u Laura vragen, &c.

Eliefkens eer ghy waert geboren
 Sydy van den Heer verkozen /
 Om te samen wesen eens
 Gaat en doet na zijn gebieden/
 Wat hy wil dat moet geschieden/
 Daer en zijn geen tegen-re'en.

2. Wilt ghy God/en mensch behagen/
 Leert malkander toch verdragen/
 Gaet den ander te gemoet
 Met beschepte/ wyse/ reden/
 Tracht doch na de rijke vrede/
 Dat 's het beste Duyflosts-goet.

3. Wilt uw' kinders met uw' leven
 Deughdelijcke lessen geben/
 Goede booz-gangh leert so soet/
 Meerder als de straffe dingen/
 Die zijn selven kan bedwingen/
 Dunct my dat niet qualijck doet.

4. Leert haer/ eer dat sy gaen slapen/
 Waer toe dat sy zijn geschapen/
 Dat 's tot lof van God den Heer/
 Breyghtse op tot spander eeren/
 Gaet met haer in 't huys des Heeren/
 Tot de ongevalschte Leer.

Recht gelijk de steene krupcken
 Rae de hettichepd sal rupcken/
 Die men eerst-mael daer in doet
 Soo gaet het met onse sinnen/
 Soo wy met de jeughd beginnen/
 Soo gedytet quaed of goedt.

6. Eben als van goede boomen
 Pinner quade vuchten komen/
 Soo is 't oock in een geslacht/
 Die den Heer Goddvuchtigh vzesen/
 En niet anders willen wesen
 Als sy willen zijn geacht.

7. Keyn van herten/ en van wandel/
 Crou/ en recht in haren handel/
 Sullicken die zeghent Godt,
 Met veel tijdelijcke habe/
 Met gewenschte schoone gaben/
 Die haer soo vallen te lot.

8. Een gheluckich salich leven
 Wil de goede Godt u geben/
 Met al wat men wenschen mach
 Dat geoorloft is te wenschen
 Dooz de alderbeste menschen/
 Tot in/ en na haer sterref-dagh.

L I E D E K E N

Op de Stemme als't begint, &c.

I.

At wissel van leben/wat groeter strijt
 Heeft hier een Christen Ridder altyt!
 Wat aenvechtinge van sinen/
 Als hy de Duyvels/de Luypers loos/
 Moet mannelijck vertwinnen!

II.

Maer zijn stantvastigh moedigh hart/
 En past op wonden/noch op smart/
 Noch op de helsche krachten:
 Hy strijt tot dat hy meester wert
 Van zijn woeste gedachten.

III.

Wanneer hy die heeft in zijn dwangh/
 So helpt hem God wel op (eer langh)
 Tot Staten hoogh verheben:
 Van komt de Wereld ten aengangh/
 Om nieuwe strijdt te geven.

IV.

De liebe/soete Schoon in't Oogh/
 Verheft en mint haer Minnaer hoogh/
 Doch niet bedeckt vermommen/
 De liefde doet oock goet betoogh/
 Doch spelen beyde de stommen.

V.

Elck doet zijn best om 't geen hy vzyt/
 Beknopt te winnen door de tijt
 De goe gelegentheden/
 Of elck hem booz den ander nijt/
 Sy zijn noch niet te vreden.

VI.

De Werelt neemt een hoogen raet
 Om haeren Ridder met lusten quaet
 Te trecken en te troonen/
 De Liefde oock lieffelijck bestaet
 Hem 't soetste soet te toonen.

't Kan verkeeren!

L I E D E K E N ,

Stemme: Esprit qui souspirez .

O Ghy neus-wyse hoop! ghy nau gefette lieden,
Die 't buytenste verheft, en binnenste veracht,
Ghy raet nyt waen, en schijn, te minnen of te
vlieden

Yemant, om naem, of graet, van klein of groot geslacht .

2. De voorfichtige forgh wert van my niet gelastert,
Noch die Registers, noch de tafels van de vromst,
Maer 'k haet den r ycken Guyt, en wese-loose Bastart,
Die door zyn wan-gelaet verloochent zyn af-komst .

3. Van oud Raets-heerlyck volck, en staet-waerdige
menschen,

Naem-astigh, en daed-ryck, nyfstekende van deught
Te wesen afgedeelt, is prijs'lyck, en te wenschen,
Tot spiegel en tot spoor voor d'eer gierige jenght .

4. VVaer ydel en onnut is 't pochen, en het roemen
Van 't hoogh-doorluchtich huys, of 't Adelycken lijn,
Al mocht hier yemant schoon, de beste maeg schap noemē,
En deught hy selven niet, wat voordeel mach 't hem zyn?

5. VVat mach het letten oock, die van verachte boeken
Beorunt is, en ver want met bloet on-edel slecht,
Als hem zyn eygen deucht, en dapper heyt noch voeren
Tot kroon, tot staf, tot staet, of voor-plaets in het recht?

6. Geen namen, tytels, noch geen wapē, noch geen mer-
Noch het behelme schilt, en focht den Edelingh. (ken.
De deugd maecte edele lien, want sonder d'ed'le wercken
Soo is den Adel maer een slecht niet waerdich dingh.

7. Het Erentfeste saet van Maegden, en van neven,
Van verre broederfchap, en groote fwagery,
Van d' Hemel tot den kruyn des fteylen lichts verheven,
En brenghet den armen man geen nut, maer droefheyte by.

8. Als hy hem vint verfmaet van die Godloofse rijkē,
Die rug gelingh hem gaet, en fmalte fyn aenficht af:
Die inde hooghste noot niet eens na hem fou kycken,
Noch hem, dood zijnde nau geleyden in het graf.

9. Doch ghy verwaende lien (van veel ghenaeemt de
besten,

Om dat u ont-Oom, of groot-Vader heeft beheert
Met wijfheyt, en geforgh, die Vaderlycke veften)
Ghy wert om ander lien (niet om u denght) ge-eert.

10. O Vaders liefde-loos! wat wet doet u toch bannen
Den denghdelycken man om zyn vernedert bloet?
Ghy fcheurt de herten vaeck, ghy Beulen! ghy Tyrannen,
Ghy moort de zielen, en ghy martert het gemoet.

11. Der gener die met min, en met genegentheden,
Door eenicheyt des geefts gril-hertigh zyn vereent.
O voogden vroom! (maer vreck) die buyten recht en redē
Myn lieve liefje dwinght en strengelyck verpeent.

12. Om dat's nyt minne geeft haer minder nyt verkerē
Doch die haer meerder mint als wel haer meerder fou:
VWant ick acht myn alleen ter werelt maer geboren,
Tot laft, tot nut, tot dienst van myn beminde vrou.

13. Ghy Cooplien vande Echt, en Dingers in het geven
Van huw'lycx goet, ghy gluyt op gelt, op haef, op winst:
Op welstant vande trou, noch op het vreed'lyck leven
Van Jongelingshen Maccht, en ooghdly op het minst.

't Kan verkeeren.

Geestigh Liedeken,

Stemme:

Wt den diepten, ô Heere!

God die de gedachten
Der Menschen fiet en leeft!
Ghy weet wat sy betrachten
In 't midden van haer Geest!

Waer sy haer toe begehen/
Het sy tot goedt of quaet/
In dit ellendigh leven/
Dat als een windt vergaet.

2. Wat wil ick my verbloemen/
En decken met de lien/
En u de Wereldt noemen/
Die ick noch niet kan sien:
't Is al te veer getreden/
'k Wil in mijn selben gaen/
Dooz uwe goedigheden/
Die 'k heb te seer misdaen.

3. Ick heb dooz mijn misdaden/
En gruw'len onbepaelt/
In plaets van u genade/
V straf op mijn ghaelt.
Och ick en kan niet rustey/
Van eygen wil herwoet:
Want laes! mijn quade lusten
Die dyppen my van 't goedt,

4. Delaeg!

4. **Velaes!** ick ben te gierigh/
 Na mijn verderf en schant/
 Ick volgh noch al te vierich
 Mijn beestich onberstant:
 Ick ben verbreemt van reden/
 Mijn sinnen wilt en woest/
 Vol ongeregeltheden/
 Die hollen ewen noest.

5. **Gelijck t twee dolle Meyzen!**
 In onbedwongen run/
 Onmog'lijck zijn te keeren/
 Daer vlien door dick en dun/
 Tot sy haer meester stoyten
 In 't water of in 't slijck/
 Soo doen sy my verhorpen
 Mijn leden jammerlijck.

6. **Och had ick konnen hooren!**
 V inspraeck eer ick viel!
 Soo soud ick nu u tooren
 Niet dragen op mijn ziel/
 Soo soud' ick nu niet dulden
 De heymelijcke sintert/
 Van mijn bekende schulden/
 Geloof-pant op mijn hert.

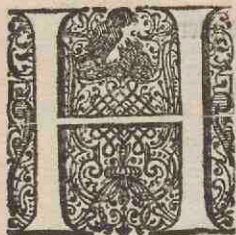
7. **O Heer ick ben verwoinnen!**
 Ick ken 't in mijn gemoet/
 Maecht van mijn ooggen broemen
 Van water en van bloet/
 Die tot den Hemel springen/
 Tot voor u Majestept/
 Op dat sy u bedwingen
 Tot u barmhertichept.

8. **Doet doch soo groote dingen!**
 Aen my benaude Man/
 Dat daer u kraeltjes singen/
 In eentwicheden van
 V goethepd en het wonder/
 Dat niet kan zijn vol-eert/
 Dat is dat ghy een Sonder
 Soo saligh hebt bekeert.

9. **Soo sullen alle Menschen!**
 (Ten minsten sullen 't dien/)
 Die mijn welbaren wenschen/
 En garen souden sien/
 V opter aerden loben/
 Tot in u Hemelrijck/
 En d' Engeltjens hier loben/
 V pypsen eeuwelijck.

te Kaft verkeeren.

Liedeken, *Stem:* Ick ly in 't hert pijn ongewoon, &c.

HE T weten en wijs spn/ sou my in alle delen// seer veel verschelen/
Het weten leert kunst-greep/ ampt/ recht spreken en helen// na bootsen spelen/
Veel krijgt die schand' righ Icest// verschiet van boecken/
Maer achtmen wijsheyd meest// men moeste inden Geest// by Gode soecken.

2. De pronck/ kennis en yd'le roem van veel te weten// maect ons vermeten/
En leyder! om goet-woordingh wy niet eens en sweten// maer God vergeten/
Wy soecken 't valsche schijn// vooz 't goede wesen/
Al wert van ick en mijn // de schaduw niet maer 't zijn // vooz 't best gepresen.

3. De liefde loose harsen-kunt pooght steeds te palle// met schoon te kallen/
Doch ware wijshepts hooghste punt/ soeckt God in alle// meest te gevallen/
Wie die in sich bebjnt// die sal bemercken/
Dat woorden-kunst is wijnt// want 't meeste nut verschijnt// in goede werken.

4. De eersucht dzijft verwaende lien tot hoogh te spreken// vooz slechte leecken/
Doch eenboudelijck slecht/ en recht berou te pzeken// doet meer af-bzecken/
En schzicken van het quaet// jae gantsch verlaten/
Daer d'ander 't bollick laet// verwondert; want 't verstaet // niet watse praten.

5. Wat haet datmen soo seer verkeert// de tijt verquisten// in schoolsche twisten?
Al waer men schoon soo schzift geleert// dat wy 't al wisten// ten maectt geen Christen;
Maer wel die sabbatteert// van eygen wanen/
Van sonden en begeert// die selfs doet 't geen hy leert// die kan vermanen.

6. Het mont-geswets kijf lusts/woord-strijd noch 't bitter schelden//die stichten selden/
Maer baren felle nijt/ weer-wzaeck en straf vergelden// van 't geen hen quelden/
Verkeerden van 't gemoet// die last'ren garen
Het geen een ander doet// het sy dan quaet of goet// spn dat leeraren?

7. Ghy meester s kloeck/ bloeyend en rijck in wetenheden// van rijm en reden/
Dijn pont/ dijn licht/ dijn Hemel-gaef/ wilt toch besteden// tot nut en bzeden/
Jaecht wyt dijn eygen hert// dijn huyf-vpanden/
Maer meest siet elck te bert// en blijft in 't aertsch vertwert// met onberstanden.

't Kan verkeeren.

S. P. Redder, 4.

Aendachtigh Liedt-Boeck.

Op de Wyse:

Phœbus die is langh over de Zee. &c.

Alige zieltjes die soo verblid/
Dooz de Goden werd gedzongen/
Alwaar Gods lof gebenedyd/
Wande Sangertjes werd gesongen.

Daar ghy 't Godd' lijk aanschijn siet/
En zyn gheselschap steeds geniet/
En alles goeds geschiet.

Heplige Geesjes der goede Soon/
Komt mijn zieltje oock so trecken.
Maackt de deughd mijn so gewoon/
Want mijn sinnetjes daar na strecken.

Komt af/ komt af/ ap liebe daalt/
Eer mijn herte sich versmaalt/
En na wat anders taalt.

Goedige Goden wat is de mensch/
Daast verkeerlijck en lichtvaardigh/
Ghehijck een lichte wind of wensch/
Is hy nietigh en quaat-aardigh;
Want het groote goede goet/
Dat ghy hem ghestadigh doet/
Dat stoot hy niet de voet.

t Kan verkeerem,

Stemme:

Espritz qui souspirez.

Uoofst.

A E R T wel, Scepters vaert wel, vaert wel verheven troonen,
Verheven, soo dat my van uwe steylheyd ijsl,
Vaert wel dwingend gewaer, en al te sware kroonen,
Afgoden die met windt u yd'le dienaers spijsl.

2 Uyd'le Dienaers ghy duyfenderley noot breyde,
Door u beloften loos die ghy so qualijck houdt,

H

Want

Want sy, besiet men 't wel, verkleenen in grootheyde,
Slaven van d' heerschappy verarmen in het gout.

3 Een lage en diepe rust my beter mach verquicken,
Die my te samen smelt met een lief ander-ick:
Ick laet u werrich Hof, en kies voor soo veel stricken

Een al veel strenger, maer, och' hoe veel soeter strick.
4 Bedaude bloemkens versch, en ghy blofende roosen,
Die uwen mantel groen nu effen open doet,
Welkom en danck dat ghy verquickt mijn ameloosen
Enafghepijnden geeft, met uwen asem soet.

5 Nubiggelt op het gras en kruydjens onbetreden,
Mijn laeuwe traentjens die den dau soo wel gelijckt,
Traentjens niet meer van smert niet meer van bitterheden,
Maer van een teer ghemoet dat schier van vreughd beswijckt.

6 O boomen schadu milt ootmoedelijck laet dalen,
V nijgend hoofd als ghy't eerweerdigh aenschijn siet,
Leyt-ster en Morghen-ster, met weer-lichtende stralen,
Indien mijn blydschap slaept, waerom weckt ghy haer niet?

7 Vrolijke vogeltjens, die nu't begint te daghen,
Met uytghelaten sangh het stille woudt onrust:
Ghy Nachtegael voorheen, vliet uyt de boodschap dragen,
Dat hy sich haest, ick wacht alhier mijn lieve lust.

t Kan verkeeren.

Jaar-Lied,

Stemme:

Staat op Heer toont u onvertsaaght, &c.

HET Jaer wert nuw/de Tijd is oudt/
't Gemeene volck vermenichvout:
De Werelt was beschreven/
Dat pder in zijn eyghen stadt
Soutw van zijn hooft en van zijn schat
Den Keyser schatting gheben.
Joseph trecht op na Bethelhem/
De swangh' re maghet neffens hem:
Maar alster zijn ghekomen/
De hupsen waren soo beset/
Men vant' er hulster noch te bedt/
Het was al in ghenomen.
2 Dan wepts en van vermoghen lien/
Die ober al zijn seer ontfien/
En willich inghelaten:
Maar Godes vrient en trouwe knecht/
Om zyn aan-sien van buyten slecht/
Die sluyptmen opter straten.
In't hartse bande Winter kout/
Tertwyl de Gzooten bout en stout
Verdolen in haar lusten:
Den Heer des Hemels wert gebaart/
En bindt hier/ leyder! op der aard'
Gheen plaats daar hy mach rusten/

3 Als in een oudt verlaten schuur/
Helaas! zyn menscheyt viel hem suur;
Dies hem de Eng'len loben:
Maar siet eens wat een goedigheyt/
De Heer komt in ootmoedigheyt
Selfs upt zyn troon van boven.

Dees bootschap was nautwlichs vertelt
De swerte Herders op het veldt/
Of sy lieten haar haben/
En toghen daar met yver heen/
Ghelyck als oock de Wyse deen/
Die God haar gaben gaben.

4 Het Jaer vermuwt wel alle Jaar/
Al singhen't wy't nu met malkaar/
Wat leght daar an bedreven/
Als wy niet in ons selven treen/
En God de Heer met danckbaarheen
Het zyne niet en gheben!

De vrome volghen zyn ghebodt/
En gaan upt haar tot self in Godt/
Om wie zijt al verliesen:
Maar't Werelts volck is soo verkeert/
Dat het de Rijckdom meer logeert/
En laten God verbriefen.

5 O sotte menschen als wy zyn/
Hoe oorzelen wy na den schijn
Van wyterlycke saken:
Quam Christus sichtbaar/bar en bloot/
En bad om hups-best of om bzoot/
Hy souw niet in gheraken:

Eck sluyt de poort van zijn gemoed
 Dooz God het alder-hooghste goet/
 Die dat gedooght niet smarten/
 Hy werd ter wereld niet geteelt
 In overbloed van lust en weeld/
 Maar ingebzoken harten.

6 In stallen daar de beestighepd
 Der sonden zijn gantsch uytgelepd/
 Daar 't alles is doozluchtigh.
 De sulcke liefst hy aldermeest/
 En maactse dooz zijn goede Geest
 In waarhepd recht Godbzuchtigh.

Wie God uyt liefd' en pber mind/
 Die gaat tot God/ daar hy hem bindt:
 Dats' in zijn eygen leden.
 Peemt als een Bijen u genot/
 En wilt u grooten overschot
 Aan Gods armen besteden.

't Kan verkeeren.

Aendachtigh Gesangh.

WIE dat so dol als onbedacht
 Zijn lusten wil na-iagen/
 Die wert in't lest als onvertwacht
 Van Godes hant geslagen:

Wt alle weelden onbetwaant/
 Waar dooz de mensch vaack wert vermaant/
 Dat hy niet goet opmercken/
 Moet matigen zijn werken.

2 Het is een zalighende dencht
 Van Goddelijcke krachten/
 Datmen van in zijn ionge Jeucht
 Zendt opwaerts zijn gedachten:
 Na den volmaachten hoogen thzoon/
 Daar alle dinghen zijn so schoon/
 Dat binnen en van buyten/
 Als wy niet konnen uytten.

3 Ghy moet/ o sterffelijcke Lient!
 Aan't aartsch u niet vergapen/
 Maar selfs de groote Schepper zien/
 In 't geen hy heeft geschapen:
 So en bindp ter werelt niet
 Daar ghy geen Godhepd in en ziet/
 Soo salt u al bevallen/
 Want God ist al in allen.

4 Maar menig spreckt wel met de mont
 Van Godbzuchtige saken/
 Die hem niet eensjes aen de gront
 Der Zielen selfs en raken.
 Maar die bedzielijcke geest/
 Bedzieght zijn selven aldermeest:
 Hoe hepligh datse schijnen/
 De Heer die kent de zynen.

5 De bzomen komt wel tot een val/
 En die't noch houden staande/
 Die weet niet of hy vallen sal/
 De duyvel is na-gaende.
 Een yegelijck die heeft zijn strejd/
 Wy kunnen in een kleene tijd

Soo menighmael verkeeren/
Gelijck wy dag'lijcks leeren.

6 Maer die hem reuckeloos vergeet
In eenen slaep der sonden/
Die send God toe een schynend' leet/
Dat na werd lief bebonden.
Het schranckel/ wanckel avontuur
Dat wend zijn raden alle uur/
God laet/ om best/ de vromen
Veel ramps en duckyr opkomen.

7 Maer den getroosten hoop op God
Dem kan geen quaed doen sussen/
Daer is geen so rampsaligh lot
Dat hy niet kan verblussen.
't Gemoed is onbeweegt en vast/
Het dyaecht zijn lief gelijck zijn last/
Het siet altijd een open/
Om 't beste te verhoppen.

't Kan verkeeren.

Een sieckens Klaegh-Laydt,

Stem: O waerde soete Lieveken! &c.

GH Y Maeghden en Jongelingen/
In stede van yet quaets/
So hoorde mijn droevigh singen/
En geest de reden plaets/

W spiegeld/ o mijn Maets!
Met wien ick plach te swerven
In grondeloos verderben/
Als woeste onberlaets.

2 Die volght/ en dient zijn lusten/
Die werd met my geplaecht/
En sonder tijdelijck rusten
Van zijn schuld-worm geknaeght/
Och! dat my heeft behaeght/
Des werelvs pdelheden

Die Gods ghebodt/ en reden
Wt ellick band en jaeght.

3 Ick plach wel eer te wesen
Wyl-geestigh en verheught/
En heb alsins gepresen
De schijn-bluchtige vzeught/
Dies ick oock al mijn Leught/
Dooz' t al te licht bekozen/
In dwaeshepd heb verlozen
So ghy aenschoutwen meught.

4 In 't luchtigh singen en springen
Heb ick my vaeck verblijd/
In niet-waerdige dingen
Heb ick mijn seer verblijd.

Mijn kostelijke tijd
 Heb ick tot quaed begheben/
 Dies 't beste van mijn leven
 De wraeck der straffe tijd.

5 Wijn/ lust/ en wil van Vrouwen/
 Het wereldds supker-soet/
 Die 't immerlijck aenschouwen/
 Is 't gal en bitter roet:
 Verdoaest is zijn gemordt/
 Die om so snoode dinghen
 Versymt/ en laet ontspringhen
 Het alderwaerdste goet.

6 Wat mijn lief plach te schynen/
 Is mijn nu doodlijck leyd.
 Mijn quelling eet met pynen
 Mijn rif/ en ingeweydt;
 Mijn ziel haer nu bereydt
 Om d'aertse blyjckhepden
 Te schiften en te scheyden
 Wt al mijn sintlijckhepden.

7 O Mensch! wild aen mijn leeren
 Hoe dat die hoosheyd snoot
 Gods goedheyd Kan verkeeren
 In rechte gramschap groot/
 Mijn jammerlijke noot
 Doet my/ bedroefde Mensche/

Soo menigh-male wensche
 Na die verlanghe dood.

8 Ick verwacht/ met verlangen/
 De dood/ die ellick bzeest
 Met schicken/ te ontfanghen.
 Maer mijn benauwde geest;
 Die voormaels heeft geweeft
 Verheught in sotternynen/
 Verhoopt sich te verblijpen
 Na dit mijn leven meest.

9 Ghy die met schreyen/ klaghen
 Betweenen mijn verdriet:
 En die/ met een behaghen
 Welkust daer aensiet:
 Of singers van dit Lied/
 Leerd/ dooz mijn droeve klachten/
 D doch vooz dolen wachten/
 Ser u dit oock gheschied.

10 O Jonckheyd! wild aenmercken/
 Met Gods bzees en aendacht/
 D seer onsupbre wercken/
 Dooz lust des vleeschs volbracht
 D loopen dagh en nacht.
 Vermaend en slicht malkanderen/
 Wie sich spiegelde aen anderen
 Die spiegelde hem wel sacht.

't Kan verkeeren.

Aendachtigh Gebedt.

63

Levendige GOD! eeuwigh, goed, en almachtigh,
Aenschouwt me-lyelijk: my droeve, en neer-slichtigh
En uytgequeelde man, van soberen gestalt:
Gedooght niet dat hem nu de wan-hoop overvalt:
Die doch een vyandt is van Hemelsche genade,
Want sy mijn arme siel sou eeuwelijcken schade:
Ontfangt, O Heere! doch het suyverst' van mijn hert,
Geeft dat my myne sond niet toe-gerekend wert:

Neemt my (die hier op aerd' als vremdeling moft swerven)
In 's Hemels Borgery na een God-saligh sterven.

Ach! dat u lieven SOON, met zijn onschuldigh bloedr,
Voor myn ken-schuldige, de borrecht-tocht voldoet.

Och! ick ben uytgereert en ga met smart betreden,
Den algemeenen wegh van d'ouwe lang verleden.

O Heer! ick kyve niet, noch hadder niet met u,
Het sterven is mijn lief, ist V, behaghelijck nu,

Want ghy hebt my gemaectt, en mooght my weer ontmaken
Wanneer 't u wel gevalt. O GOD! voor alle saken
Beveel ick V mijn Ziel, O Salighmaker goed!

Ick geer geen ander vreughd, ick soeck geen ander soet,
Geen ander blydschap, ach! noch oock geen liever lusten,
Als by den Bruydegom van mijnen Ziel te rusten.

G. A. B R E D E R O.

2t Kan verkeeren.

Eynde van't Aendachtigh Lied-boeck.